

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 37, П'ЯТНИЦЯ, 9 ВЕРЕСНЯ 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 37, FRIDAY, SEPTEMBER 9, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Вітри змін над планетою

Петро Часто

Чи справді людський світ тепер змінюється так швидко і так докорінно, як ніколи раніше? Чи є правдивим наше враження, що ми живемо в якісь особливі часи? Адже, мабуть, так само думали наші батьки, діди і прадіди, бо для них особливими були їхні часи. Життя завжди несло з собою зміни, але колись вони доходили до людей повільно, потрохи, чимало губилося в дорозі, тому дійсність виглядала спокійнішою, було ще в ній місце для ідилії, принаймні – для спокою і душевної рівноваги. Сьогодні, коли новина облітає планету за лічені секунди, коли потужний і невпинний потік інформації буквально збиває людину з ніг, змушує її забути про саму себе, – як тут не бачити, що зміни, хвиля за хвилею, накочуються швидше, ніж ми розуміємо їхній сенс?

Саме щільність і блискавичність поширення інформації спонукають нас перебільшувати значення глобалізаційних процесів у світі. З другим десятиріччям ХХІ ст. вони набувають вигляду якоїсь фатальної некерованості, спонтанності. Мовби наступає нове велике переселення народів. Це не так, далеко не так. Насправді в міжнародному житті діють дві старі, перевірені віками протилежні і взаємозумовлені тенденції: одна – в напрямі до об'єднання, інша – до національного самозбереження.

Багато чого пояснюють недавні події в Туреччині.

Тут доречно було б згадати про дуже давні і дуже тісні українсько-турецькі зв'язки, зокрема за гетьманів Дмитра Вишневецького, Богдана Хмельницького, Петра Дорошенка, а також про постійну тему етично-естетичної привабливості мусульманського світу в українській класичній літературі. Прочитаймо хоч би поему „Магомет і Хадиза“ щиро захопленого Близьким Сходом Пантелеїмона Куліша. Історія і культура України й Туреччини мають так багато спільних аспектів, що, здається, є всі підстави для подальшого розвитку взаємин між обома країнами в нинішніх, глобалізаційних умовах.

Тим часом Туреччина, з часів Атаюрка світська держава, один з найпотужніших членів НАТО, наполегливий претендент на членство в Європейському Союзі, раптом охолола до Європи з її ліберально-демократичними цінностями й переметнулася до Москви. Сталося це ніби зовсім нелогічно. У листопаді 2015 року турки збили над своєю територією російський військовий літак. Запахло турецько-російською війною. В Києві з'явилися очікування, що обставини складаються на користь Україні, і що Туреччина буде активніша в питанні Криму і великих, зумовлених російською окупацією, проблем кримсько-татарського народу.

Проте штаб-квартира НАТО поспішно заявила, що не втручатиметься в конфлікт, якщо він спалахне. Об'єднана Європа, заподадливо зазираючи в рот кремлівському вождеві, застергла Анкару від ескалації напруженості. Насправді

(Закінчення на стор. 12)

Президент Порошенко виступив у Верховній Раді

КИЇВ. – 6 вересня розпочала працю, після півторамісячних вакацій, п'ята сесія Верховної Ради України VIII скликання. Перед депутатами виступив зі щорічним посланням Президент України Петро Порошенко. Особливим моментом цієї великої промови було те, що ще раз поздоровивши український народ, депутатів, Уряд країни з Днем Незалежності, глава держави підкреслив історичну сутність найбільшого національного свята – не просто як постановня, а як відновлення української державної самостійності, успадкованої від національно-визвольних змагань 1917-1921 років і Української Народної Республіки. І разом з цим – як обов'язок сьогоденного українського суспільства вичерпно осягнути повчальний досвід того героїчно-трагічного періоду.

„Ми готуємося відзначити століття початку української національної революції. Її провідні діячі та активні учасники, на жаль, лише в „екзилі“, коли вже були на вигнанні, зрозуміли, що головною причиною втрати самостійності стали внутрішні чвари, війна всіх проти всіх у державницькому таборі. Я переконаний,

Президент України Петро Порошенко промовляє 6 вересня у Верховній Раді. (Фото: Офіційне представництво Президента України)

що ми з вами повинні засвоїти уроки історії, і переконаний, що політична боротьба не перетне ту межу, за якою замість демократії та європейських цінностей починаються хаос, анархія, отаманщина. Хочу ще раз повторити те, про що говорив на День Незалежності: державна самостійність дала демократію й свободу, почуття громадянської гідності і національної єдності; навчила захищатися і відкрила європейську перспективу для нашої держави. Тепер наші духовні й моральні досягнення маємо доповнити матеріальними здобутками, забезпечивши

(Закінчення на стор. 5)

ПІСЛЯ VI СВІТОВОГО ФОРУМУ УКРАЇНЦІВ

Що українцям потрібно робити

21 серпня в Києві завершився VI Світовий Форум Українців. На ньому було порушено й докладно обговорено багато важливих питань, які має вирішувати сьогодні українська держава разом з українською діаспорою. Зокрема це питання присутності українства у сучасному світовому інформаційному просторі, де Україна, на жаль, помітно програє. Нижче вміщуємо головні тези з виступу на форумі одного з його делегатів, координатора українського молодіжного руху в Росії, члена правління „Об'єднання українців Росії“ Олександра Двоєконка.

Щоб зрозуміти, що таке українська діаспора, слід взяти до уваги, що за межами України перебуває від 15 до 20 млн. українців. В різні часи та з різною метою ці люди були змушені виїхати за кордон, але більшість з них не забувають про своє коріння. В демократичних розвинутих країнах свідомі українці є повноцінними членами громадянського суспільства – вони утворюють професійні спілки, бізнесові асоціації, фонди, громадські та політичні організації. Всі вони так чи інакше є лобістами сучасної України, а в сьогоденних умовах це дуже важливо. За останні роки після Революції Гідності вже двоє представників діаспори змогли втілити свої знання і професіоналізм на державних посадах. Наприклад, Наталія Ярьсько протягом двох років обіймала посаду міністра фінансів України, а проблематичну галузь охорони здоров'я нещодавно взяла на свої плечі Уляна Супрун.

Фронт без лінії фронту

Немає найменшого сумніву, що основний „фронт“ для України сьогодні – інформаційний. Трудність полягає в тому, що він не має чіткої лінії розмежування і не має кордонів. Кожне висловлювання закордонних політиків про Україну, кожна подія, як от референдум в Нідерландах чи постанова польського Сейму про „геноцид“, кожна публікація в соціальній мережі на тему України – це все результати „бойових дій“ на інформаційних фронтах.

Причому наслідками такої війни стають і рівень закордонних інвестицій в державу, і відкритість перед Україною закордонних громадських, культурних чи урядових організацій.

Що потрібно, щоб перемагати на медіафронтах? Потрібна всезагальна мобілізація людських і

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ На Донбасі не стріляли

КИЇВ. – Протягом 1 вересня вперше за кілька місяців бойовики на Донбасі не застосовували важке озброєння. Проте, за інформацією Головного управління розвідки Міністерства оборони України, командування російсько-окупаційних військ видало дозвіл на застосування артилерії в темну пору доби. Протягом доби на сході України ніхто з військових не загинув, спокійно було на луганському напрямку, обстріли зі стрілецької зброї і гранатометів сталися на донецькому напрямку. Домовленість про перемир'я з нагоди Дня знань, 1 вересня, була досягнута на переговорах Тристоронньої контактної групи наприкінці серпня. (Радіо Свобода)

■ Відзначатимуть 75-річчя УПА

КИЇВ. – 3 ініціативи Центру національного відродження створено світовий громадський оргкомітет для відзначення у 2017 році 75-річчя Української Повстанської Армії, який очолив голова ОУН (б) Стефан Романів. УПА залишила помітний слід в історії України і стала яскравою сторінкою боротьби українського народу за свою незалежність. Центр національного відродження звернувся до вищих органів державної влади з проханням проголосити 2017 рік роком 75-ліття створення УПА та гідно відзначити цю дату на державному рівні і закликав патріотичні громадські організації в Україні та діаспори взяти активну участь у відзначенні ювілею УПА. (УІС)

■ Крим став зоною переслідувань

КИЇВ. – Міністерство закордонних справ (МЗС) України 2 вересня заявило, що окупаційна влада Росії перетворила Крим на зону залякувань і переслідувань, і зажадало припинити порушення прав людини на півострові. „Утиски прав кримських татар продовжуються. Вимагаємо від окупанта припинити репресії проти корінного народу Криму“, – заявила речниця МЗС України Мар'яна Беца. Вранці 2 вересня російські спецслужби в Симферополі провели обшук у будинку журналістки інтернет-порталу „Crimean Tatars“ Ельмаз Абдувелієвої. Від 1 квітня 2015 року на півострові були закриті кримськотатарські телеканали АТР і радіо „Майдан“. Навесні цього року в Криму відбулися масові обшуки у незалежних журналістів. (Радіо Свобода)

■ Гривні виповнилося 20 років

КИЇВ. – 2 вересня 1996 року в Україні в обіг було введено національну грошову одиницю – гривню. У цей день у гривню перевели усі ціни, тарифи, платню, стипендії і пенсії, гроші на банківських рахунках. Гривню плянували запровадити ще з 1992 року – тоді у Канаді надрукували перші зразки банкнот, а на Луганському патронному заводі викарбували перші монети. Проте спочатку запровадили тимчасову валюту – український карбованець, який взяв на себе економічні негаразди перших років незалежності, включно із гіперінфляцією. Лише певна стабілізація 1995-1996 років дозволила повернутися до питання запровадження гривні. Перерахунок здійснювався за курсом 100 тис. карбованців за одну гривню, при цьому банківські вклади перераховувалися без будь-яких обмежень і конфіскацій. (ВВС)

■ Дітей годували сурогатом

КИЇВ. – Прокуратура столиці 2 вересня розпочала процесуальне розстеження щодо постачання до дитячих садків в Оболонському районі продуктів харчування, що становлять загрозу для здоров'я дітей. До 62 дошкільних навчальних закладів замість вершкового масла постачали харчовий жировий продукт, що містить 99 відс. немолочних жирів. Результати випробувань, проведених спеціалістами Всеукраїнського державного науково-виробничого центру стандартизації, метрології, сертифікації та захисту прав споживачів, підтвердили, що якість цього продукту не відповідає державним стандартам, що є грубим порушенням законодавства. („Укрінформ“)

ФУТУРОЛОГІЧНА ВЕРСІЯ

Яким буде кінець Росії?

Юрій Нестеренко

Європейський костюм невисокого пана був такий же бездоганний, як і його англійська вимова. Жодних маодзедунівських френчів. Найбільше гість скидався на професора – одного з багатьох американських професорів з прізвищами Лі, Ван або Сяо. І м'якою, неквапливою манерою мови він також нагадував викладача, чие завдання – донести думку до всіх студентів, в тому числі й до не дуже тямущих.

– Прошу вашого дозволу, панове, говорити відверто.

– Задля цього ми тут і зібралися, – відповів високий темношкірий джентльмен, ховаючи за традиційно гостинною усмішкою деяку нервозність.

Гість легким поклоном подякував йому і вів далі:

– Гадаю, усі ми сходимося в думці, що Росія в останній часи перетворилася у проблему для світу. У серйозну проблему. І передусім саме для європейських держав – ну й, як наслідок, для їхніх американських союзників.

Хтось з присутніх невдоволено засовався в кріслі, однак, вголос нічого не сказав.

– Біда навіть не в її реваншизмі й експансіонізмі самих по собі, – мовив далі гість. – Біда в тому, що Росія, як уже було сказано, абсолютно втратила зв'язок з реальністю. А тому будь-які раціональні докази і навіть економічні кари, на які традиційно покладаються політики Заходу, стосовано Росії не діють і діяти не будуть. Путін не зупиниться. Будь-який тиск він сприймає як виклик, будь-який компроміс – як ознаку слабкості, будь-яке перемир'я – як пляндарм для дальшого наступу, а будь-який договір з Росією, як вам відомо, не вартий паперу, на якому він написаний. Проблема Росії не може бути вирішена дипломатичним шляхом.

– Мій уряд дотримується протилежної точки зору, – різко промовила немолода дама з відвислими щоками.

– Так, це те, що ви змушені говорити вашим виборцям, – ні трохи не збентежившись, похитав головою гість. – Ми розуміємо, що народи Заходу дуже не хочуть воювати. І ми, зі свого боку, вітаємо і розуміємо таку позицію. Як вам, поза сумнівами, відомо, шановні панове, політика Піднебесної Імперії завжди відрізнялася миролюбністю. За винятком прикрих періодів міжусобиць, Китай не раз ставав об'єктом чужоземної агресії – в тому числі і з боку Росії – проте сам ніколи не вів завойовницьких воєн. Навпаки – ми навіть вибудували Велику Стіну, аби захиститися від нашествия ззовні. І керівництво Китайської Народної Республіки залишається вірним цій миролюбній традиції.

Хтось нерозбірливо буркнув собі під ніс, але гість почув.

– Мій шановний співбесідник, мабуть, забув, що Тибет завжди був невіддільною частиною Китаю. Його так звана незалежність не визнана жодною державою – членом Ліги Націй чи ООН. Що стосується в'єтнамського конфлікту, то Народно-Визвольна Армія Китаю, виконавши поставлене завдання, повернулася на свою територію без будь-яких анексій. Тим не менше, – провадив гість після павзи, – за надзвичайних обставин – а всі ми згодні, що сьогоднішні обставини набули вже надзвичайного характеру – війну вести необхідно. При цьому найгуманнішим і наймудрішим буде вести її так, щоб виключити можливість подальших війн. Щоб не залишити агресорові жодної можливості для майбутніх актів агресії, – гість знову зробив павзу, даючи співрозмовникам змогу для заперечень, й на цей раз один з присутніх нею скористався.

– Однак, ціна повномасштабного воєнного конфлікту в центрі Європи може бути абсолютно неприйнятна! – вимовив він з французьким акцентом.

– Ми розуміємо, що ціна війни з Росією неприємна для європейських держав, – знову кивнув гість. – Але Китайська Народна Республіка згодна заплатити цю ціну. Особливості нашої народної демократії дозволяють нам ухвалювати рішення, які були б вкрай непопулярні у країнах Заходу, і до того ж, ми володіє-

мо достатнім демографічним потенціалом для таких дій. Я б навіть сказав – надлишковим демографічним потенціалом. При цьому, зауважу, всі бойові дії розгортатимуться в Азії. Європа не постраждає. Зате будь-яка подальша агресія Росії в Європі стане неможливою. Ні у ближчому, ні у віддаленому майбутньому.

– Що ви за це хочете? – похмуро запитав темношкірий пан.

– Нічого, – променисто усміхнувся гість. – Всього лише визнання колишньої російської території на схід від Уралу зоною виняткових стратегічних інтересів Китаю. Неофіційно, звісно. Офіційно ви можете висловлювати стурбованість нашими діями, і ми поставимся до цього з розумінням. Навіть глибоку стурбованість.

– В росіян є ядерна зброя, – нагадав пан з французьким акцентом. – І нам не хотілося б...

– Ледве чи вони відважаться його застосувати, – заперечив гість. – Як я вже сказав, демографічна ситуація в наших країнах абсолютно незіставна. За кількісно однакового рівня втрат наслідки для нас і для них будуть відрізнятися драматичним чином. До того ж, як вам, безумовно, відомо, у більшості їхніх ядерних боеголовок давно викінчився термін придатності. Що стосується екологічної шкоди, то навіть в найгіршому випадку вона не буде значною. На відміну від аварій на атомних станціях, при ядерному вибухові утворюються стабільні ізотопи, а наведена радіація швидко спадає до нуля. Гірошіма і Наґасакі сьогодні – квітучі міста. Шкода для світу в цілому не буде вищою, ніж від колишніх ядерних випробувань. – У нас є й економічні інтереси в Росії, – нагадала бриллоподібна дама.

– Поза всякими сумнівами, – схилив голову гість. – Економіка Китаю так швидко розвивається, що їй будуть потрібні сибірські нафтогазові ресурси – які Росія й так уже зобов'язалася постачати нам – проте ми готові гарантувати Європі збереження нинішнього рівня постачання російських вуглеводнів. Гарантувати, зауважу, міцніше і стабільніше, ніж це робить Росія, котра постійно застосовує нафтогазовий шантаж щодо своїх сусідів. Китай, як відомо, давно вже є надійним партнером Заходу, й мати справу з нами – і в політичному, і в економічному пляні – буде значно надійніше і зручніше, ніж з непередбачними і неадекватними росіянами.

– Що буде на захід від Уралу? – запитав пан, чия англійська вимова була ще бездоганніша, ніж у гостя.

– Зона спільних інтересів. Китайське керівництво не буде заперечувати, якщо так звана Калінінградська область повернеться Німеччині, Карелія і прилеглі до неї північно-західні території – Фінляндії, південно-західні – Україні.

– А як щодо північного Кавказу? – запитав темношкірий пан. – Нам би не хотілося одержати там нове вогнище мусульманського екстремізму.

– Хіба ваххабітська Савдійська Арабія – не союзник США? – усміхнувся гість. – В будь-якому випадку, в цьому регіоні надто мало нафти, аби він став якоюсь самостійною силою, а етнічно він являє собою низку роздроблених кланів. Гадаю, підтримавши справедливу боротьбу горян проти російських гнобителів, ви зможете завоювати їхні симпатії, як це вже було в Косово. Це саме стосується Татарії, Башкирії і Калмикії. Втім, – багатозначно зауважив він, – цілком можливо, що в Москві, де мусульман вже стільки, скільки й росіян, понад 30 відсотків – виникнуть певні безпорядки на цьому ґрунті і стануть підставою введення в місто міжнародних миротворчих сил, котрі надалі будуть ним управляти. На решті території, ймовірно, є сенс формально зберегти якість російське керівництво, але позбавивши його будь-яких можливостей – політичних, економічних і воєнних – дестабілізувати міжнародну ситуацію в майбутньому. Репарації на користь України і Грузії збагатять також і економіку Заходу через видані цим країнам великі кредити; ми,

(Закінчення на стор. 14)

ТОЧКА ЗОРУ

Україні потрібна політика стратегічної невизначеності

Тарас Кузьо

Одним з ключових елементів гібридної війни Володимира Путіна є його непередбачуваність, у результаті якої Захід і Україна постійно гадають, яким буде його наступний крок. Це з усією очевидністю показала остання криза довкола Криму, в ході якої Україна і Захід постійно думали: „Буде вторгнення чи ні? Непередбачуваність Путіна дозволяла Росії визначати перебіг українсько-російського конфлікту – у той час як Президент Петро Порошенко й українська влада постійно лише реагували на ініціативи, риторику, вимоги та заяви Москви. Український провідник ніколи не брав на себе ініціативи і не намагався виставити В. Путіна в поганому світлі.

Криза довкола Криму цього місяця вкотре це підтвердила, а реакція П. Порошенка змусила мене замислитись над тим, чи українська влада справді прагне повернути Крим під власну контролю. Я напевне знаю одне: П. Порошенко був неефективним головнокомандувачем і у Криму, і на Донбасі.

Пригадаймо найбільший акт зради з часів Другої світової війни, який відбувся в Криму на початку 2014 року, коли десятки тисяч міліціонерів, спецназівців, співробітників Служби безпеки, офіцерів і звичайних солдатів, суддів і прокурорів зрадили Україну. Анексію Криму підтримує все російське суспільство – і представники влади, і опозиція. У цьому дії В. Путіна щодо Криму відрізняються від дій на Донбасі, з приводу якого громадська думка не така однозначна. Протягом останніх 20 років Москва вклала величезні гроші в інфраструктуру Чорноморської флотії та регулярно проводила приховані й відкриті спецоперації великих масштабів.

Україна протягом 1991-2014 років практично повністю ігнорувала Крим і навіть кримських татар. Найбільшу допомогу татарам надавав Леонід Кучма, а не Віктор Ющенко, як можна було очікувати.

Починаючи з весни 2014 року, українські націоналісти були готові битися і вмирати за Донбас (та південно-східню Україну), однак не за Крим. На територіях, окупованих чужоземними державами, цілком природно і виправдано з легальної точки зору організувати партизанський опір. Тому мені незрозуміло, чому П. Порошенко від-

реагував на звинувачення В. Путіна щодо диверсії з українського боку саме так: заперечив, що її організував Київ і додав, що він і не збирається давати дозвіл на такі операції. Прикро спостерігати, як П. Порошенко постійно лише реагує на дії Росії та ніколи не бере ініціативи у свої руки.

Диверсія, про яку говорив В. Путін, почала більше нагадувати циркову виставу, коли російська сторона показала так званих військових розвідників, захоплених у полон. Вони – з великими животами – не дуже нагадували британських спецназівців, яких я бачив на власні очі.

П. Порошенко й українська влада не розуміють, як врегулювати конфлікт, і просто слідує за пропозиціями В. Путіна, свідченням чого стали перший і другий „мінські процеси“, або реагують на звинувачення Москви.

Відповідно, П. Порошенкові й українській владі вже давно пора виробити політику стратегічної невизначеності, яка змусить Москву постійно здогадуватись про справжні наміри України. Наприклад, відповівши на звинувачення В. Путіна словами „Про що ви говорите? Ми ніколи не пошлемо партизанів до Криму, який хоч нам і належить, але ми повертатимемо його дипломатичним шляхом“, П. Порошенко розповів В. Путінові всі пляни України!

Ось кілька пропозицій щодо нової доктрини стратегічної невизначеності, яка змусить В. Путіна нервувати, намагаючись вгадати, що ж задумали ці підступні українці.

1. Україна – нація патріотів, і кожен громадянин має моральний обов'язок захищати суверенітет і територіальну цілісність України. Як пам'ятаємо з часів Другої світової війни, народи, що страждають від бруталної окупації, мають моральне і легальне право боротися з окупантами. Чи В. Путін уже забув про наш героїчний опір варварським нацистським загарбникам?

2. Україні не заборонено купувати зброю та військово обладнання на міжнародних ринках. Нещодавно ми придбали потужне озброєння на зарубіжних ринках, яке покращить ефективність наших збройних сил у захисті української території та боротьбі з окупантами.

3. Ми впевнені, що Гиларі Клінтон перемаже на цьогорічних президентських виборах у США.

(Закінчення на стор. 14)

Адміністрація президента стає тіншовим урядом

Олег Рибачук

29 серпня Президент Петро Порошенко представив нового голову Адміністрації Ігоря Райніна. Попередньо він прийняв відставку Бориса Ложкіна. Той працюватиме секретарем Національної інвестиційної ради на громадських засадах та позаштатним радником президента.

Б. Ложкін намагався з усіма мати гарні стосунки. Був корисним для президента переговорником, технократичним, англомовним. І скоріше за все, його наступник буде такого ж типу. Не братиме на себе публічний удар, виходячи на барикади під приціли відеокамер.

Адміністрація президента стала технологічною. Значно більше уваги і ресурсів приділяється публічним відносинам.

Починається новий політичний сезон, тому змінюється голова Адміністрації. І. Райнін нічим особливо не відрізняється від Б. Ложкіна. Відбулася пошода. Завдання нового глави АП – підготування до наступних виборів президента. Влада живе цим – акумуляція ресурсів на вибори, підтягування бізнесу. Це не відповідає очікуванню суспільства щодо ролі інституту президентства.

Нам потрібно дискувати не про характеристики людини, яка приходить до влади. А про функції і завдання, які кожен президент ставить перед своєю адміністрацією.

Діяльність АП нічим не регулюється. Стільки президентів помінялося, але жоден не бажає ставати законослухняним. Немає закону про президента. Немає публічного документу з функціями його адміністрації, яка скочується до тіншового уряду. Це інститут „наглядачів“. Абсолютно непрозора структура, яка є джерелом інтриг у суспільстві.

Сам по собі інститут президента досі деформований і нерезформований. Він є джерелом постійної напруги між гілками влади. Тому що президентська „повлазила“ у всі інші. АП є механізмом присутності у всіляких бізнес-структурах. Всюди – квоти. Це створює поживне середовище для корупції.

Потрібно добиватися, щоб був закон про Президента. Виписані функції його адміністрації. Щоб не було якихось міністрів президента в уряді чи його людей у наглядових радах банків. Бо цей нонсенс немає ніякого відношення до функцій президента у парламентсько-президентській республіці європейського зразка.

Нам треба лікувати цю хворобу. Але зараз цього не робитимуть. Візантійщина продовжуватиметься. Це стиль нашого президента. Комерційне минуле стало його невід'ємною частиною.

„Газета по-українськи“, 28 серпня

Олег Рибачук – громадський діяч, Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Податківці виявили шахраїв

КИЇВ. – 2 вересня податкова міліція ліквідувала міжрегіональний конвертаційний центр, який забезпечував експортно-імпортні операції на 700 млн. грн. В ході розслідування викрито групу, яка зареєструвала на підставних осіб 15 суб'єктів господарської діяльності. Використовуючи підконтрольні підприємства, зазначені особи здійснювали документальне оформлення операцій з придбання зернових та олійних культур за завищеними цінами, оформляли експортні операції в офшорних країнах і країнах з пільговим оподаткуванням, за рахунок чого підприємства реального сектора економіки збільшували і отримували незаконне бюджетне відшкодування. Проведено 10 обшуків в Києві, Дніпрі і одному з населених пунктів Дніпропетровської області за місцем розташування проживання фігурантів та в їх транспортних засобах. Вилучено 4.2 млн. грн. готівкою, 31 печатку підприємств, комп'ютерну техніку, електронні носії інформації та фінансово-господарську документацію. („Українські новини“)

■ Грузинський балет не приїде

ТБІЛІСІ. – Грузинський національний балет „Сухішвілі“ 2 вересня відповів на лист-пропозицію виступити в Криму публічною відмовою. „Отримали лист-пропозицію з приводу виступу Грузинського національного балету „Сухішвілі“ в Криму (Симферопіль, Севастопіль). З 2007 року по 2014 наш ансамбль щорічно проводив концерти в Криму і ми дуже любимо кримчан. Але у зв'язку з подіями в Україні Національний Балет Грузії „Сухішвілі“ відмовляється від гастролей в Росії, а тим більше в анексованих Росією регіонах. Слава Україні! Героям слава!“, – йдеться у відповіді з Грузії. („Українська правда“)

■ Вантажівка наїхала на велосипедистів

ВЕЛИКА ДИМЕРКА, Київська область. – Увечері 1 вересня на трасі Київ-Чернігів внаслідок наїзду вантажівки на групу з дев'яти велосипедистів Броварського вищого училища фізичної культури загинув один з них, ще восьмеро госпіталізовані до Броварської центральної районної лікарні. За кермом вантажівки перебував 22-річний громадянин Болгарії. Керівник Національної поліції України Хатія Деканоїдзе повідомила про розслідування випадку з велосипедистами. „Чому вони були без супроводу, чому ніхто не знав, що їдуть діти на велосипедах?“, – сказала вона. (Радіо Свобода)

■ Вилучили півтонни бурштину

КИЇВ. – За шість місяців цього року підрозділи Державної прикордонної служби вилучили 500 кілограмів бурштину. Про це під час прес-конференції 2 вересня повідомив прес-секретар відомства Олег Слободян. 300 кілограмів бурштину прикордонники передали на подальше зберігання Національній поліції, а 200 кілограмів – Державній фіскальній службі. („Укрінформ“)

■ Гасиди летять до Умані

КИЇВ. – Міжнародне летовище „Київ“ ім. Ігоря Сікорського запланувало 73 рейси з Ізраїля та Польщі у зв'язку з прибуттям понад 13.5 тис. паломників до Умані. Напередодні єврейського нового року Рош Га-Шана, який відзначається 2-4 жовтня, починається традиційне паломництво в Україну прихильників однієї з гілок юдаїзму – гасидів. Рейси з перевезення гасидів цього року виконуватимуть авіокомпанії „IsrAir“ та „Arkia“ (Ізраїль), „Dart“ (Україна). („Укрінформ“)

■ Випускатимуть бронетранспортери

ХЕРСОН. – Херсонський машинобудівний завод, який виготовляє сільськогосподарську техніку, освоїв на своїх виробничих потужностях випуск корпусів бронетранспортерів для вітчизняної оборонної промисловости. Про це розповів 2 вересня заступник директора заводу з нової техніки Сергій Халімулін. Машинобудівний завод на замовлення Державного концерну „Укроборонпром“ вже освоїв серійний випуск опорної плити під міномет. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Зустріч G20 почалася суперечкою

ГАНГДЖОВ. Китай. — Вершинна зустріч країн з найбільшими економіями, знаних як G20, розпочалася суперечкою 3 вересня. Після приземлення літака Президента США Барака Обами в Гангджов, у східному Китаї, його дорадник з національної безпеки Сузен Райс обійшла шнур, який відгороджував репортерів. Китайський урядовець сердито намагався затримати її і гостро говорив до неї, аж поки агент Служби безпеки США не перебив суперечку і попровадив С. Райс до президентської групи. Репортери не змогли почути відповіді С. Райс. Той самий урядовець відтак сердито звернувся до помічника преси з Білого Дому, котрий вказував репортерам, де стояти, словами: „Це наша країна. Це наше летовище“. Міністерство закордонних справ Китаю та Білий Дім не мали коментарів про цей інцидент, який вказує, як строго Комуністична партія старається втримати контроль над засобами масової інформації. Нормально метушливе місто Гангджов було опустіле, хоч має 9 млн. населення. В минулому Б. Обама підніс питання свободи преси під час візит до країни, а С. Райс зустрічалася з китайськими дисидентами під час своєї поїздки в липні. („Reuters“)

■ Польща посилює ракетну оборону

ВАРШАВА. — Польський уряд оголосив, що він закупить від американського війська модерну повітряно-ракетну оборонну систему „Patriot“ у відповідь до запланованого розміщення Москвою ядерних ракет в Калінінграді на Балтійському морі. П'ять інших країн НАТО вже мають цю систему, але жодна не є так далеко на схід, як Польща, і жодна не є так близько до Калінінграду, де знаходиться російська військова техніка. Міністер оборони Польщі Антоній Мацеревиц сказав 6 вересня, що його країна планує закупити вісім ракетних батарей. Аналітики вважають, що це коштуватиме 5.6 млрд. дол. Хоч представник Росії заявив, що розміщення такої оборонної мережі створює загрозу Росії, Кремль створив свою власну стіну оборонних систем, які тягнуться від Сирії до фінляндського кордону. Це включає систему S-400, яку Москва розмістила минулого місяця в Криму і яка має засяг до 250 миль. Інститут дослідження війни минулого місяця написав, що система S-400 може „перешкоджати спроможності США боронити своїх союзників з НАТО, підриваючи спроможність Військово-повітряних сил США дістатися до зони конфлікту під час кризи“. („Foreign Policy Magazine“)

■ Думають про відновлення призову

БЕРЛІН. — Обов'язковий призов до війська скасовано 1996 року у Франції, а відтак в Італії, Швеції та Німеччині. Однак, після терористичних атак впродовж останнього року багато європейців міняють свою думку. Тепер 80 відс. французів і 70 відс. шведів підтримують ідею обов'язкового призову на військову службу. При кінці серпня шведська преса писала, що уряд розглядає можливість відновлення призову в 2019 році. Країни в околиці Балтійського моря побоюються російського нападу. Німеччина скасувала обов'язковий призов у 2011 році. Але російська анексія Криму та брак задовільного числа молодих добровольців приневолюють німців переглянути це питання. У 2015 році під час навчань НАТО, війська Німеччини викликали висміювання, бо були так слабо озброєні, що мусіли вживати мітли замість кулеметів. Виникає питання, як Німеччина та інші країни пристосуються до сотні тисяч нових рекрутів, коли вони не можуть озброїти свої теперішні збройні сили. („The Washington Post“)

■ Збройні Сили США дістануть підвишку

ВАШІНГТОН. — Президент Барак Обама оголосив 31 серпня, що члени американських Збройних Сил дістануть підвишку платні на 1.6 відс. на наступний рік. Це є вище, ніж 1 відс., який одержать цивільні працівники федерального уряду, але нижче, ніж 2.1 відс., які приписані теперішнім законом. Це вже четвертий рік підряд військовослужбовці США отримують підвишку нижче зростання платні в приватному секторі. („www.military.com“)

У світі відзначили День Незалежності України

БРЮСЕЛЬ

У бельгійській столиці 28 серпня відбулася святкова парада вишиванок. У заході у центрі Брюсселя взяли представники української громади та друзі України. Учасники події в українському національному одязі розпочали ходу від головного катедрального собору Бельгії свв. Миколи і Гудули та пройшли близько п'яти кілометрів до церкви, де була відслужена святкова Літургія. („Укрінформ“)

БУЕНОС-АЙРЕС

Українська громада в Аргентині відсвяткувала 25-ту річницю відновлення Незалежності України на площі Сан Мартін. (Українська Центральна Репрезентація в Аргентинській Республіці)

ОТАВА

На відзначення Дня Незалежності України міська рада Отави підняла український прапор. У церемонії підняття прапора взяв участь посадник Отави Джим Ватсон та представники Посольства України в Канаді. („Укрінформ“)

25 років тому США визнали незалежність України завдяки діяспорі

ВАШІНГТОН. – Радник Гельсінкської комісії США Орест Дейчаківський 27 серпня переглянув історичну періодику 1991 року. За радянських часів Київ був поневолений, нагадав О. Дейчаківський, тому заклики до незалежності лунали гучніше з-за океану. „Вимушені переселенці, які опинилися у Європі після Другої світової війни, приїхали сюди і почали вчити своїх дітей тому, що таке Україна. Вони були дуже вмотивовані та політично активні. Те покоління жило заради того, аби побачити незалежну Україну. І було дуже активним у промоції незалежності, прав людини, демократії“, – згадує О. Дейчаківський.

Українська діаспора десятиліттями намагалася привертати увагу до України, зокрема любляючи Конгрес. І справжнє підґрунтя підтримки вдалося закласти наприкінці 1970-их років з підписанням Гельсінкських угод, коли у Радянському Союзі з'явилися групи, які закликали радянський уряд жити відповідно до зобов'язань, які вони самі взяли на себе, підписавши Гельсінкські угоди. Однією з цих груп, найбільшою, яка врешті зазнала найбільших репресій, була Українська Гельсінкська група.

„У 1980-их наша комісія та американський Конгрес заговорили про порушення прав людини у Радянському Союзі. І ми захищали багатьох українських політв'язнів: через слухання, заяви, прес-релізи ми критикували радянську владу за ув'язнення цих людей та порушення прав людини“, – каже експерт.

Одразу після проголошення незалежності України члени американської Гельсінкської комісії подали на розгляд Конгресові резолюцію із закликом до адміністрації Президента США визнати незалежність України. Резолюція про-

йшла, незважаючи на опір Державного департаменту. Тоді, згадує О. Дейчаківський, українська діаспора вперше показала свою справжню силу.

„Це було після 24 серпня, але перед референдумом. Зараз це не здається чимось особливим, але тоді це було визначним кроком. На той час, а то була „доелектронна“ доба, ми могли лишень подзвонити або направити факс різним групам українців американського походження зі словами: „Гей, народе, нам треба допомогти, нам треба ухвалити цю резолюцію!“ І люди передавали цю інформацію через неофіційні спільноти, через діаспорську пресу. І ці люди сідали за телефони, починали дзвонити в офіси своїх конгресменів, приходили, закликаючи їх підтримати цю резолюцію“.

Відтоді Україна не сходила з політичної мапи Вашингтону, продовжує О. Дейчаківський. Увага до Києва могла гаснути і знову посилюватися. Але у 2014 році, коли українцям знову довелося відстоювати свою незалежність перед Москвою, активізувалася традиційно аполітична, остання хвиля еміграції. А коли Конгрес схвалив два законопроекти на підтримку України, стало зрозумілим, скільки друзів Київ має у Вашингтоні.

Впродовж лише 10 місяців Конгрес схвалив два великі законопроекти, присвячені одній країні. Це було фактично чимось нечуванним. Конгрес історично завжди був і є гарним другом України.

Сполучені Штати Україну не залишать, але рівень підтримки залежатиме від того, як серйозно українська влада буде виконувати свої обіцянки реформувати країну.

„Голос Америки“

Президент Порошенко...

(Закінчення зі стор. 1)

підвищення добробуту кожного громадянина вільної України“, – сказав президент.

Оцінюючи ситуацію довкола анексованого Росією українського Криму і російську агресію на Донбасі, П. Порошенко ствердив, що метою України є повернення кордонів країни 1991 року, і що ніяких компромісів у цьому питанні бути не може. Реагуючи на заяву Президента Росії Володимира Путіна, що „питання Криму закриті“, П. Порошенко назвав такі заяви „маренням“ і підкреслив: „Так, воно закриті: Крим був, є і буде українським“.

Президент наголосив, що „в умовах, коли агресія Росії проти України все ще триває, а військова загроза зі Сходу є складним стратегічним викликом, питання національної єдності й політичної консолідації – це питання життя і смерті“.

П. Порошенко запевнив, що Україна швидкими темпами нарощує свої військовий потенціал. Нині в дії перебувають понад 40 міжнародних контрактів на постачання необхідних для української армії озброєнь на загальну суму 1,5 млрд. дол.

Водночас П. Порошенко висловив переконання, що Україна має опиратися на власні сили.

Наразі Україна витрачає 3 відс. державного бюджету на військові потреби.

За словами президента, на території Донбасу „угруповання російсько-терористичних військ нараховує майже 38.5 тис. осіб, понад 600 танків, 1,250 бронемашин, понад 300 систем залпового вогню“.

„Наш кордон з Росією – найдовший в Європі, лише суходолом – 2,000 кілометрів. Росія постійно нарощує військову присутність, у першу чергу, на нашому кордоні – грає м'язами на західному й північно-західному стратегічних напрямках. Високий рівень збройної агресії зберігається і з південного напрямку...“

...Особисто я не хотів би ані мобілізації, ані військового стану. Я бачу зовсім інший плян для нашої країни. Але чи буде нова хвиля часткової мобілізації чи, не дай Бог, повна мобілізація? Остаточна відповідь на це питання залежить від Москви“, сказав П. Порошенко.

На його думку, військового вирішення про-

блеми цілісності України не існує, єдиний шлях – політико-дипломатичний.

Заторкуючи тему економіки, П. Порошенко повідомив, що внаслідок закриття Росією своїх ринків для українських товарів Україна втратила „мінімум 15 млрд. дол.“. Він назвав такі наслідки „економічного шоком“, що позначився на рівні життя українців.

„Ми втратили десятки, якщо не сотні тисяч робочих місць, і ця економічна агресія – одна з головних причин стрімкого падіння рівня життя“, – заявив П. Порошенко.

За словами президента, раніше майже третина українського експорту йшла на російський ринок.

Водночас, П. Порошенко бачить у цьому є і позитив, оскільки Україна позбулася залежності від Росії і розширює торгівлю з іншими країнами, передусім – державами Європейського Союзу.

„Я впевнений, що історично й стратегічно ми на правильному шляху. – заявив президент України. – Але бачу ризик, як каток політичної дестабілізації може розчавити перші паростки соціально-економічного відродження, які вистраждані всім народом, за які заплачено таку високу ціну. Саме на внутрішні потрясіння робить основну ставку зовнішній ворог. Більшість проблем, які стоять перед нами, виникли не вчора і не позавчора. Вони є наслідком багатьох ілюзій та помилок, якими супроводжувався увесь період незалежності. Сьогодні цей спадок дається взнаки, перетворившись на комплексний історичний виклик для всієї української державності.“

Водночас кризовий період відкрив перед нами низку можливостей та перспектив, які дадуть змогу Україні гідно відповісти на цей виклик. Українці усвідомили себе як нація. Держава твердо стоїть на демократичних принципах організації влади. Остаточо визначено вектор зовнішньополітичного співробітництва та інтеграції. Попереду все ще багато труднощів, але випробування й перемоги, здобуті величезними зусиллями і кров'ю кращих синів і доньок нашого народу всіх часів, не дає нам іншого вибору – тільки перемога, тільки вперед! Впевнений, все буде добре. Дякую вам. І Слава Україні!“.

(За повідомленнями засобів масової інформації України)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Уряд використовує допомогу споживачам

НЮ-ЙОРК. — Газета „Вол Стріт Джорнал“ 28 серпня надрукувала статтю про те, як уряд карає банки за зловживання, а відтак під покришкою „допомога споживачам“ передає десятки мільйонів доларів ліберальним політичним групам. Спеціальна робоча група федеральних і стейтових урядовців, „Residential Mortgage-Backed Securities Working Group“ була створена 2012 року. Разом з Департаментом справедливості вони зібрали мільярди доларів від кожного великого американського банку за різні „зловживання“. Згідно з законом, банки мусіли передати урядові понад 11 млрд. дол., які мали бути спрямовані на „допомогу споживачам“. Однак, поважна частина цих грошей є призначена приватним неприбутковим організаціям, схваленим федеральним урядом. Деякі з цих організацій є відносно неполітичними, але багато з них є ліберальними, які під покришкою „соціальної справедливості“ підтримують політику Президента Барака Обами та інших демократів. Ці організації також мають право розподіляти гроші іншим організаціям. („The Wall Street Journal“)

■ Говорити про інвазію є злочинном

МОСКВА. – Верховний Суд Росії 1 вересня підтримав вирок проти Володимира Лузгіна, який написав у своїм блозі про спільний напад нацистської Німеччини та СРСР на Польщу у вересні 1939 року. В. Лузгін написав про це одним реченням у своїй статті „15 фактів про бандерівців, або про що мовчить Кремль“. У липні Пермський суд присудив йому штраф в сумі 200 тис. рублів (3,087 дол.) за фальшиве звітування про дії СРСР під час Другої світової війни. Пакт Молотова-Рібентропа з 23 серпня 1939 року розділив Польщу між СРСР та нацистською Німеччиною, що довело до совітської інвазії. („The Washington Post“)

■ Президент Філіпін жалкує своїх слів

МАНІЛЯ. – Президент Філіпін Родріго Дутерті сказав 6 вересня, що він жалкує своїх слів про Президента США Барака Обаму, які призвели до відкриття їхньої запланованої зустрічі того дня. Рішення відкласти зустріч сталося після того, як Ф. Дутерті попереднього дня гострими словами накинувся на Б. Обаму щодо потенційного конфлікту і обзивав його. Р. Дутерті наступного дня сказав, що він жалкує своїх слів, бо вони не мали бути особистою атакою на американського президента. Нової дати на проведення зустрічі не оголошено. („United Press International“)

■ Путін – про Південно-китайське море

ГАНГДЖОВ, Китай. – Президент Росії Володимир Путін заявив, що втручання нерегіональних потуг у суперечку навколо Південно-китайського моря тільки стане завадою до розв'язання цього питання. Він це сказав 5 вересня на прес-конференції в Гангджові після вершинної зустрічі країн G20. В. Путін додав, що Росія підтримує позицію Пекіну проти рішення суду в Газі у липні, який вирішив, що комуністичний Китай не має історичного права над водами Південно-китайського моря, і що Китай порушив права Філіпін, які подала позов згідно з Конвенцією ООН про Закон моря. („Reuters“)

■ Науковці знайшли незнану планету

ВАШІНГТОН. — 24 серпня оприлюднено дослідження науковців про існування досі незваної планети відносно близько до Землі. Назвали її „Proxima b“, бо вона обертається по орбіті навколо „Proxima Centauri“, найближчої зорі до нашої сонячної системи. Її поверхня подібна до Землі. Знаходиться вона на відстані 4.22 світлових роки від Землі, близько 25 трлн. миль. Нова планета у 20 разів ближча до сонця, ніж наша. Небозвід в неї є помаранчевий, подібний до заходу сонця. Вона кружляє так швидко, що один рік для неї є приблизно 11 земних днів. („Associated Press“)

„Мудрий поляк по шкоді“

„Мудрий поляк по шкоді“ – ця давня приповідка добре пояснює сьогодишню політичну ситуацію в Польщі і досить гостру кризу, в якій опинилися взаємини між Польщею та Україною. Відчутної шкоди своїй державі завдав Сейм, на угоду реваншистсько-антиукраїнській частині польського суспільства потрапивши українсько-польське протистояння на Волині 1943 року „геноцидом“ з боку українців. Прийшовши в 2015 році до влади, партія „Право і Справедливість“ в особі Президента Анджея Дуди так круто повернула країну вправо, мовби поляки зовсім втратили історичну пам'ять і забули непроминальне своєю істинністю напучування Юзефа Пілсудського: „Без незалежної України не буде незалежної Польщі“. Подібно до того, що А. Дуда, приїхавши до Києва на святкування 25-річчя Незалежності України, якоюсь мірою усвідомив хибність антиукраїнської постанови Сейму, але ця помилка вже залишається, як то кажуть, чорним по білому. І спонукає українців згадувати те, про що польські парламентаристи воліють мовчати: що скориставшись поразкою українських національно-визвольних змагань і окупувавши західну Україну, Польща перетворила життя корінного українського населення в пекло. Хто хоче довідатися страшні подробиці, нехай знайде і прочитає двочастинну „Криваву книгу“, видану у Відні в 1919 і 1921 роках.

Ось що писав у передмові відомий публіцист Михайло Лозинський: „Коли в половині липня 1919 року Польща зайняла цілу українську Галичину, злочини польської окупаційної влади залили всю Галицьку землю, зазначаючи огнем і руїною, кров'ю і трупами, розстрілами, шибеницями і могилами — і зойками тисяч і тисяч гонених, мов колись у турецький ясир, у польські табори смерті, — в табори для полонених і інтернованих. В міру того, як Польща укріпляла в українській Галичині свою окупаційну владу, те винищення українського народу ставало системою, яка має за ціль: якнайшвидше стерти з Галицької землі, землі українських володарів Ярослава Осмомисла, Романа і Данила, її відвічний український характер і зробити з неї польську провінцію, в якій історичний господар сеї землі, український нарід, коротав би свій вік як раб Польщі“.

Польське свавілля щодо українців тривало у 1930-ті роки і залишилося в історії під зловісною назвою – паціфікація.

В роки Другої світової війни поляки, знов-таки забувши осторогу Ю. Пілсудського і скориставшись з бездержавності українців, мали намір залишитися господарями в західній Україні. І це не могло не привести до опору з українського боку і, на жаль, до крові з обидвох сторін.

Зосереджені на збройній відсічі московському агресорові, українці не випоминали б нині полякам їхні злочини, якби не цей ультраправий ухил Варшави. І добре, і справедливо, що Київ спромігся на адекватну відповідь: майже 100 найвідоміших українських діячів – політики, письменники, вчені, дипломати – закликали Верховну Раду оголосити три дні пам'яті жертв польських злочинів проти українського народу: 23 вересня – Днем пам'яті жертв польських репресій проти корінного українського населення Галичини; 25 грудня – Днем пам'яті жертв винищення українців на Волині польським збройним підпіллям; 28 квітня – Днем пам'яті жертв антиукраїнської Акції „Вісла“.

Може, Польща все ж отямиться, й можна буде повернутися до геополітичної українсько-польської співпраці? Бо гасло Ю. Пілсудського нині ще актуальніше, ніж у 1919 році.

ІСТОРІЯ

Олекса Повстенко присвятив життя архітектурі

Левко Хмельковський

Коли Консисторія Української Православної Церкви США доручила мені підготування альбому про видатних людей, похованих на меморіальному цвинтарі в Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі, і я дійшов до могили Олекси Повстенка, то пригадав, що маю в архіві серію наліпок „Золотоверхий Київ“. Це була пригадка про нездійснену мрію видатного українського архітектора, мистця і мистецтвознавця, який помер 15 січня 1973 року.

Тотуючись до смерті, О. Повстенко підготував перелік головних подій свого життя, на підставі яких Петро Одарченко, пізніше теж похований на тому ж цвинтарі, написав біографічну довідку О. Повстенка. 13 років працював О. Повстенко в архітектурному відділі Капітолія у Вашингтоні, виконуючи термінові завдання й доручення, а також свої архітектурні проекти.

О. Повстенко народився 25 лютого 1902 року в селі Хашовій, на Поділлі, в селянській родині. У роки Української революції був козаком Богданівського полку 6-ої Запорізької дивізії. 1927 року закінчив Волинський індустріальний політехнікум, пізніше – аспірантуру при Науково-дослідному інституті промислового будівництва в Харкові. У 1929-1934 роках О. Повстенко викладав у Харківському будівельному технікумі та в Інженерно-будівельному інституті. 1935 року переїхав до Києва на посаду архітектора Народного комісаріату освіти України. У 1939-1941 роках був членом Наукової ради Софійського архітектурно-історичного музею, а з 1941 року – директором цього музею. Він урятував українську святиню від знищення під час Другої світової війни, а пізніше написав про неї монографію. Собор св. Софії більшовики плянували знищити. Перед втечею з Києва прибуло авто з вибухівкою, але О. Повстенко не допустив цього.

За проектами О. Повстенка збудовано ряд шкіл, бібліотек та клубів у Києві, Харкові, Дніпрі, Запоріжжі, Херсоні, інших містах. В кінці Другої світової війни О. Повстенко жив у Львові, Німеччині, а потім у США, де провадив педагогічну роботу в Українському Вільному Університеті, а наукову роботу в Українській Вільній Академії Наук.

Увесь час він досліджував архітектурні та мистецькі пам'ятки України і опублікував ряд цінних праць.

У США він задумав видати серію „Золотоверхий Київ“. 12 її зошитів мали вмістити понад 500 ілюстрацій – храмів Києва, архітектурних ансамблів, вулиць і площ, парків, видів Дніпра та околиць міста. Книга мала вийти у 1955 році. Повне видання коштувало 8 дол. Але авторові не вдалося зібрати фонди. Було видано тільки п'ять зошитів. О. Повстенко звертався до кількох видавництв, але з того нічого не вийшло.

У 1954 році УВАН у США видала найвидатнішу працю О. Повстенка „Катедра св. Софії у Києві“. Ця монографія вийшла окремою книжкою на 472 стор. з 336 ілюстраціями. Текст подано українською й англійською мовами.

В СРСР були дуже занепокоєні виходом у світ цієї книги та ще й англійською мовою. Треба було протиставити цій праці радянське видання. 1960 року у Києві видано книжку „Софійський заповідник у Києві“. Самого О. Повстенка назвали „войовничим українським буржуазним націоналістом“ і зазначили, що його книга має „злісно-наклепницький характер“.

Статті О. Повстенка друкувала „Свобода“, він часто виступав з доповідями на наукових конференціях та зборах різних громадських організацій.

О. Повстенко виготовив 1956 року архітектурні проекти Храму св. Симона в Парижі, Катедри Пресвятої Трійці у Вінніпезі, іконостас Української православної церкви св. Андрія Первозваного у Вашингтоні. Прибувши до США в 1949 році, О. Повстенко вісім років працював в архітектурній фірмі „Мілс-Петікорд-Мілс“. Йому випало робити архітектурне оформлення фасад музейного будинку Смітсонівського інституту. І тоді мало відомого американцем українського архітектора 1959 року прийняли на відповідальну архітектурну працю до Капітолія США. Він виконав багато робіт в самому будинку Капітолія, а також у сусідніх урядових будинках: Бібліотеки Конгресу, Найвищого суду, Сенату й Палати Представників, Державного ботанічного саду.

О. Повстенко був мистцем і створив багато прекрасних картин, які були показані на мистецьких виставках у Києві, Харкові, Одесі, Львові, Авгсбурзі, Мюнхені, Берхтесгадені, Карльсфельді, Баден-Бадені, Нью-Йорку, Філадельфії та Вашингтоні.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

Серія наліпок Олекси Повстенка „Золотоверхий Київ“.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Незабутній симпозіум Ореста Субтельного

З боєм я прочитав 5 серпня у „Свободі“, що відійшов на вічну ватру мій друг, професор д-р Орест Субтельний. Я зацікавився О. Субтельством одної неділі після Служби Божої Української католицької церкви св. Володимира Великого в Ютиці, Нью-Йорк. При кінці 1970-их років століття він вчив молодь у Гамільтонському коледжі недалеко від Ютики, а я вчив в школі і коледжі Ютики і на передмісті.

Від того часу, після Служби Божої, ми зустрічалися у церковній аудиторії, або розмовляли телефоном. Темою наших розмов була Україна та яким способом ми могли б познайомити американських професорів, учителів, студентів і суспільство з Україною, Голодомором, дисидентським рухом та боротьбою за незалежність. Я йому казав, що зацікавив своїх студентів Україною і вони читали твори Миколи Гоголя, Тараса Шевченка, Лесі Українки й Івана Франка в перекладі, давали доповіді про них та робили дослідження.

Ми бачили, що є зацікавлення окупованими республіками, зокрема Україною. Щоб допомогти учням і студентам зрозуміти, що відбувається в СРСР, де підкорені народи боролись за свободу та самостійність, ми рішили організувати симпозіум дисидентського руху в СРСР. О. Субтельний мав організувати симпозіум, на який ми мали запросити професорів університетів, учителів та публіку. Я мав запросити пресу та телебачення.

Симпозіум „Інакомислення в Советському Союзі“ відбувся в Аудиторії Кірнера-Джансона Гамільтонського університету 28 квітня 1979 року під головуванням професорів цього університету Джефрія А. Росса й О. Субтельного. Панелістами

були дисидент, правозахисник, ініціатор Української Гельсінкської Групи та голова її Закордонного представництва генерал-майор Петро Григоренко, Павел Літвінов, професор Карлтонського університету Тереса Раковська-Гармстоун і професор Університету Стейту Конектикат Рудольф Л. Товкс.

Першу сесію „Інакомислення і советський демократичний рух“ очолив О. Субтельний, доповідачами були П. Літвінов і Р. Товкс. Другою сесією „Інакомислення й етнічні меншини“ провадив Дж. Росс, доповідачами були П. Григоренко і Т. Раковська-Гармстоун.

На заключній сесії П. Григоренко, П. Літвінов, Дж. Росс, Т. Раковська-Гармстоун, О. Субтельний і Р. Товкс підсумували доповіді сесії, зробили висновки і приступили до дискусій, запитів і відповідей. У запитах ми задавали питання про Україну, її змагання до незалежності та дисидентський рух, захист кримських татар. Найбільше запитів про дисидентський рух були звернені до генерала П. Григоренка. Про симпозіум прихильно писала преса, були цікаві коментарі в телепрограмах. В аудиторії була присутня дружина генерала Зінаїда.

Ця програма була успішною і ще були заплановані інші виступи. Для учителів, студентів і зацікавлених читачів, однак, треба було зрозумілої, сучасної історії України й О. Субтельного вирішив її написати. Справжній український патріот, він переїхав до Йоркського університету в Торонто, продовжуючи свою працю.

Ярослав Ликтей,
Вайтсборо, Нью-Йорк

Вулиці міста мають нові імена

В інтернеті несподівано побачив вістку Володимира Єфимова про свято української мови в будинку Дмитра Яворницького в тодішньому Дніпропетровську на 5-ій стор. „Свободи“ від 18 листопада 2011 року. Там було подано „Пісню про Дмитра Яворницького“ на слова Григорія Бідняка з приспівом:

*Битим шляхом Чортотлицьким
Із ципком йшов Яворницький.
І невтомно, і безмірно
Міркував про Україну...*

При цьому було зроблено помилку в тексті, чим змінений козацький патос вірша. Г. Бідняк та Ігор Тищенко під керівництвом Володимира Крота створили театр української поезії і кожної неділі, впродовж понад 10 років, демонстрували пісні на вірші і музику місцевих мистців, друкували і розповсюджували поетичні збірники і пісенники. Там я вперше почув „Пісню про Яворницького“:

*Шумують верби на Великім Лузі,
Згасає неба стишена блакить.
Вся Україна – матінка у тузі
Із Яворницьким тихо гомонить.
Битим шляхом Чортотлицьким
Він пройшов за часоплин.
Яворницький,
Яворницький –
України вірний син.
Усі шляхи він мужньо подолавши,
Дійшов до наших стопечальних днів.
З хрестом в руках, історією ставши,
Нам донести історію зумів.
Ми є народ – високі наші крила.
Вінок безсмертя ми сплели тобі.
Зростає наша незнищенна сила,
Зліта орланом в далі голубі.*

*Про нього пісня голосно лунає,
Сріблом у добрих спогадах дзвенить.
І Україна день свій зустрічає,
Із Яворницьким вічно гомонить.*

Це творчий обрис пам'ятника академіка біля Історичного музею. Іменем вченого заслужено названо головний проспект Дмитра Яворницького міста Дніпра.

Можливо, знайдуться в США українські патріоти-композитори і озвучать указані вірші своїми мелодіями. Буду з задоволенням їх виконувати.

Разом з піснеспівом своїми листами-зверненнями з 1995 року я надокучав керівникам міста та області про перейменування проспекта Карла Маркса на честь Д. Яворницького, а вулиць – іменами його соратників та учнів. На радість нашу після прийняття законів України про декомунізацію вулиці міста мають імена Василя Чапленка (Чаплі), Княгині Ольги, Володимира Мономаха, Михайла Грушевського, Січових Стрільців, Вернадського, Сергія Єфремова, академіка Мосаковського, Володимира Винниченка, Олеса Гончара, Героїв Крут.

Як член комісії з перейменування вулиць пропонував одну з вулиць назвати іменем Степана Бандери, але не міг подолати спротив лже-патріотів. Сьогодні імена Степана Бандери, Панаса Олійниченка, генерала Григорія Малюги та інших патріотів відсутні на мапі міста Дніпра.

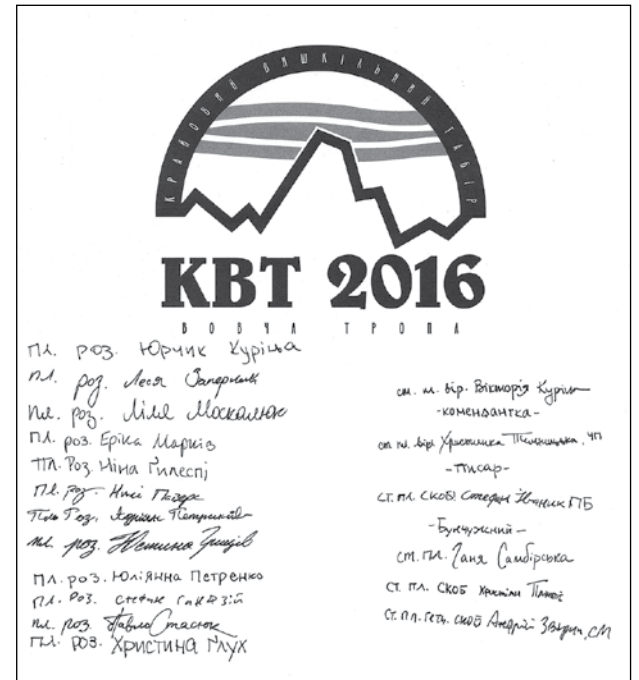
На жаль досі не вирішено питання про видання художньо-публіцистичних і наукових творів В. Чапленка „Українська літературна мова, її виникнення й розвиток“, „Чорноморці“, „Люди в тенетах“.

Михайло Рябцев,
Дніпро

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі .doc.

Таборовики вітають читачів

Привіт з пластового „Крайового Вишкільного Табору 2016“ на оселі „Вовча тропи“ в Іст-Четгемі, Нью-Йорк.

Пресфонд „Свободи“ за липень 2016 року

\$	ІМ'Я	МІСТО
100	Petrenko, Anya & Jurij	Ashton, MD
95	Karkoc, Petro	Columbia Heights, MN
70	Badynskij, Joseph	Phoenix, AZ
50	Kolybabiuk, Jaroslaw	Moorestown, NJ
	Kostrubiak, Roman	Monkton, MD
	Lysko, W	Cranbury, NJ
40	Pawlenko, Helena	Brick, NJ
30	Stachniw, Larissa	Sturtevant, WI
25	Andrushkiw, Vera	Troy, MI
	Debraun, Ludmilla	Hollywood, FL
	Kazewych, Andrew	Williamston, MI
	Kowalysko, Michael	Gaithersburg, MD
	Sos, John Y & Ulana	Providence, RI
20	Baranowskyj, George	Osprey, FL
	Bartoszyk, Marion	Mount Rainier, MD
	Dziuba, Christine	Rochester, NY
	Ostafijczuk, Maria	Long Island City, NY
	Poliszczuk, Orest	Ellicott City, MD
	Sawchak, George & Patricia	Rydal, PA
	Wasylyk, Maria	New York, NY
15	Kolody, Zenovia	Bayside, NY
	Lychodij, Irene	Fort Myers, FL
10	Borden, Nicholas	Flossmoor, IL
	Gudima, Olga	Parker, CO
	Heretz, Peter	Utica, NY
	Heretz, Roxana	Rutherford, NJ
	Kaszczak, Andrew	Yonkers, NY
	Kuncik, Jaroslaw	Shelton, CT
	Lozowy, Taras	New York, NY
	Luchechko, John	West Palm Beach, FL
	Luciw, Wolodymyr & Mary	Bernville, PA
	Lymarenko, Angelina	Philadelphia, PA
	Makuch, A	Glendale, CA
	Poliszczuk, Peter & Anna	Cheektowaga, NY
	Pyskir, Volodymyr	Wauwatosa, WI
	Worobec, Roman	Alexandria, VA
Total for July 2016: \$920		

Пресфонд Альманаху УНСоюзу

100	Gudziak, Jaroslawa	Syracuse, NY
32	Holian, Michael & Dr Oksana	Elmwood Park, IL
	Remeniuk, Leon & Vera	Kenosha, WI
20	Ohar, Oksana	Beverly Hills, MI
12	Broyaka, Nadia	Philadelphia, PA
	Kolody, Areta	Centennial, CO
	Kusznir, Nadiya	Middlesex, NJ
7	Heretz, Peter	Utica, NY
2	Lotocky, Walter	Horseheads, NY
	Murskyj, Oksana	Mokena, IL
Total for July 2016: \$231		

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“!

Відзначили 25 років Незалежності України

ПОРТЛАНД, Орегон

Богдан Ліський

Відзначення 25-ої річниці відновлення Незалежності України Українсько-американське культурне товариство Орегону у співробітництві з Українською Федеральною Кредитовою Спільною влаштувало 27 серпня в приміщенні Ворнер-Пасифік коледжу.

Святкова подія „Український день в Портланді“ збила виконавців культурної програми, представників місцевих українських релігійних громад і майже повну велику залу гос-

Служителі церков молилися за Україну. (Фото: Богдан Ліський)

тей, багато з яких були в українських вишиваних сорочках.

Національний гімн США заспівала Дарка Дуси і України Вікторія Фабянчук. На сцену вийшли Ілля Глобак – пастор Української біблійної церкви, член Ради директорів Українсько-американського культурного товариства, Павло Дем'яник – президент Західної баптистської конвенції і пастор Української церкви євангельських християн-баптистів, Михайло Андрашко – голова Об'єднання церков євангельських християн-баптистів Києва та Київської області та о. Володимир Зінчишин – священник Української православної церкви св. Івана Хрестителя. Вони промовляли про значення для українського народу проголошеної в 1991 році незалежності України, молилися за Україну.

Далі виступили з промовами Ігор Левків (президент) і Олександр Москаль (віце-президент) Українсько-американського культурного товариства. Андрій Шулік зі сцени запросив присутніх на хвилину мовчання в пам'ять загиблих українців за волю України.

Ольга Гагуха деклямувала вірш, присвячений Україні. Сара Давидян заспівала пісню „Боже, я молюсь за Україну“. Гурт „Живий потік“ під керівни-

Святковий торт на честь України.

цтвом Михайла Озеруги виконав дві пісні. Гурт Української біблійної церкви „Дорога до Бога“ співав пісню „Україно-ненечко моя“.

В останній частині програми відбувся концерт української американської співачки-піснярки Дарки Конопади-Стебівки, відомій в американських колах як Дарка Дуси, і оркестри „Borscht Beatniks“. Для співи Дарки приєднався її чоловік Мирослав Стебівка, її старша сестра Наталя Бурджес, племінниця і хрещениця Оленка Бурджес, а також Бернардо Гомес і Андрій Аліханов з музичними інструментами. Вони виконували українські народні, естрадні і патріотичні пісні.

ПАРМА, Огайо

Василь Романчук

З нагоди 25-ліття відновлення Незалежності України в „Українському селі“ зібралися тисячі українців, аби засвідчити свою любов і відданість рідній батьківщині, яка опинилася в особливо важких умовах російської окупації Криму і неоголошеної війни на сході України.

Урочисту ходу під мелодію духових оркестрів американських шкіл розпочали ветерани у військових строях з державними прапорами США і України. За ними зі святково прикрашеного авто вітала мешканців Парми велика прихильниця України, членка Конгресу Марсі Каптур.

У перших колонах йшли члени Українських Злучених Організацій Огайо, яких нині очолює Марта Ліщинецька-Келегер.

Духовного піднесення надали паради колони Катедрального собору св. Йосафата, церков Покрова Пресвятої Богородиці і св. Трійці та св. Андрія. Колону Катедрального собору св. Володи-

У колонах паради – Асоціація „Клівленд Майдан“. (Фото: Василь Романчук)

мира очолив Владика Даниїл. На автоплатформі стояла відновлена за гроші парафіянина цієї церкви Михайла Доброноса скульптура Володимира Великого роботи видатного українського мистця Олександра Архипенка, яка тривалий період знаходилася в

Українському культурному городі Клівлендського парку національних меншин і потребувала реставрації.

Оплески викликала хода наймолодшої української громадської організації „Клівленд Майдан“. Їх зусиллями на фронт на схід України вже передано дев'ять аеромобілів, а нині готують до відправки десятків.

Союзянки округи Огайо, яких очолює Дося Кріслата, вийшли на

параду в різнобарвних вишуканих українських строях з піснями і національною символікою.

Святкового піднесення додали учасники ансамблю українського танцю „Каштан“, які виконали чіткі ритми українських танців. Окрасою паради стали Спілка Української Молоді і Пласт. У колоні йшли представники кредитових кооператив „Самопоміч“ та „Основа“, корпорації „Огайо Експорт“, „State Meats“ та інші.

Завершили урочисту ходу пожежні частини Парми та поліційний ескорт.

Усі учасники паради зібралися біля трибуни навпроти Парку української спадщини, де урочисте віче відкрили голова комітету „Українського села“ Роман Федьків та секретар Зоряна Зобнів. Церемонію молитвою благословили Владика Даниїл та Роберт Москаль. Настає урочиста мить: під звуки маршу до блискучих металевих щогл ветерани підняли полотнища державних прапорів США і України. Державні гімни виконав вокальний жіночий ансамбль „Зоря“.

Українську громаду вітали М. Каптур, М. Ліщинецька-Келегер, посадник Парми Тім ДеГітер. Завершальну молитву провів Владика Богдан Данило, а відтак тисячоголосо пролунав духовний гімн „Боже великий єдиний“.

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

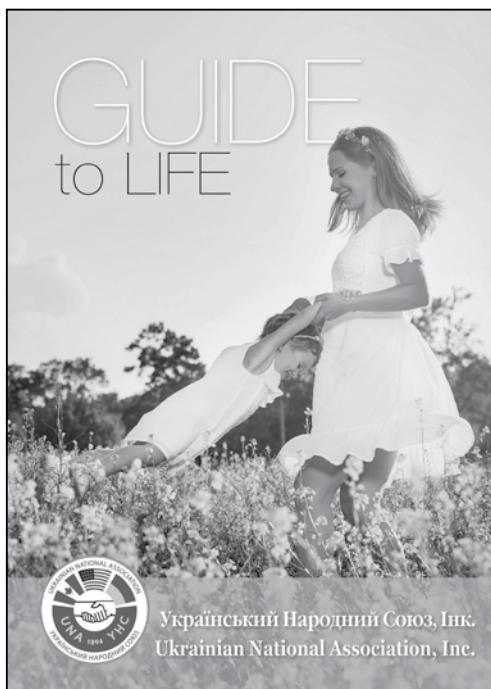
ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нове інформаційне видання про УНСоюз

„Guide to Life“ – нове видання Українського Народного Союзу.

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерзі. — Місяць вересень – це Місяць усвідомлення про життєве забезпечення. З цієї нагоди, Український Народний Союз розповсюджує нову інформаційну публікацію, „Guide to Life“, яка не тільки подає факти й цифри про УНСоюз, але також надає стислі пояснення про продукти страхування та їхню вартість для встановлення фінансового добробуту.

У цьому виданні, всі продук-

ти життєвого забезпечення УНСоюзу є гарно виложені на кольорових сторінках, які містять описи українською та англійською мовами і також легкі до читання таблиці з ратами. Читачам легко буде обчислити страхові премії за кожний продукт УНСоюзу. Це є особливо цінне тому що УНСоюз одержав численні прохання про двомовні описи своїх продуктів.

Згідно з сучасними дослідженнями в ділянці життєвого страхування, понад 40 відс. опитуваних вважають, що вони потребують життєве забезпечення або можуть скористати з нього, але не закупили його, або купили більше, бо вони не певні скільки і якого роду забезпечення їм треба придбати. Цей покажчик допоможе читачам винести правильні рішення.

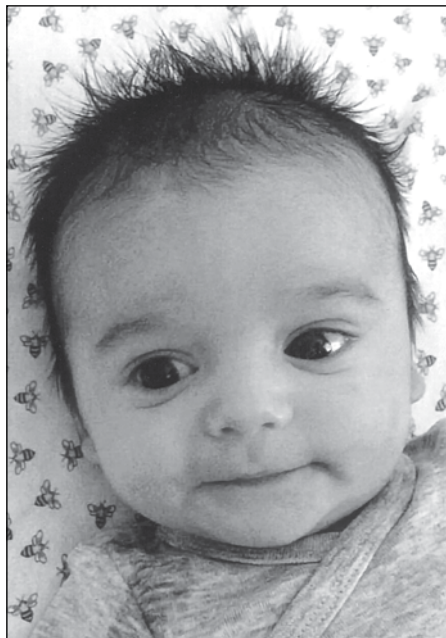
Крім вияснення про життєве страхування та ануїтети (пенсійні грамоти) в загальному, ця публікація також всебічно пояснює вартість та користі коли звернутися до УНСоюзу за цими фінансовими продуктами.

УНСоюз був заснований 1894 року як братська установа для українських емігрантів. Вже понад 120 років ця організація своїм членам забезпечує фінансову певність, а одночасно дає нагоду втримувати зв'язок на засадах спільної української спадщини.

Цей покажчик можуть отримати даром індивідуальні особи та організації. Просимо телефонувати до Юрія Симчика на 1-800-253-9862

дод. 3055. За дальшими інформаціями про УНСоюз, просимо завітати на веб-сторінку <http://ukrainiannationalassociation.org/>.

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Максим-Роман Книгницький, син д-ра Александра і Адріанни з дому Ганкевич з Палісейдс-Парку, Нью-Джерзі, став членом 83-го Відділу УНСоюзу. Його забезпечив дідусь Роман Книгницький. Максим-Роман є правнуком довголітнього секретаря УНСоюзу св. п. Івана Книгницького.

Ляриса-Ясмін Когутяк, дочка Юрія та Луїзи Когутяків з Аннаполісу, Мериленд, стала членкою 83-го Відділу УНСоюзу. Її забезпечили д-р Всеволод і Ліда Когутяки.

Look at Life Insurance
in a whole new way.

Life Happens.

Then...?

- Issued to persons between the ages of 0-95
- Minimum premium is \$300
- One time policy fee of \$25
- One payment insures the person for life
- Upon death of the insured, the beneficiary receives the proceeds tax free

*Waived Now
Thru 12/20/16*

September is Life Insurance Awareness Month.

Single Premium Whole Life Insurance can provide a financial safety net to help families maintain their standard of living. Now through 12/20/16, the UNA is waiving its \$25 fee to help you take the first step to insure you and your family's future. Call the Home Office or sign up at: September 11 - Ukrainian Day Festival in Stamford, CT; September 18 - Ukrainian Festival in Jersey City, NJ; September 18 - St. Nicholas Ukrainian Festival in Passaic, NJ; September 25 - Holy Ascension Ukrainian Festival in Clifton, NJ; October 1 - Ukrainian Festival in Whippany, NJ; October 29 - St. Demetrius Ukrainian Festival in Carteret, NJ.

Home Office (800) 253-9862

SALES (888) 538-2833

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • General information – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Світове українство у фондах Національного музею історії України

Бльок з нагоди 55-річчя Пласту (1967, США).

Недержавний поштовий бльок „У пам'ять жертв штучного голоду в Україні“ (1963, США).

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

15-тилітній Мортгедж

2.79%

APR*

Відсотки можуть змінюватися

Завітайте на нашу веб-сторінку, або проскануйте "QR code", щоб дізнатись сьогоднішні мортгедж пропозиції.

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Пропозиція стосується тільки однородних домів або багатоквартирних будинків не більших 4-ох помешкань, коли в одному проживає власник. *На день 8-го липня 2016 р. процентна ставка на 15-річний FNMA qualified' особистий мортгедж до максимальної суми \$417,000 із 80% позиченої суми порівняльно з вартістю будівлі (LTV) становить 2.799% у річному відношенні (Annual Percentage Rate (APR)); місячні оплати на мортгедж в сумі \$100,000 при вищеподаних умовах вносять \$678.62. Оплата за апликацію \$200, 0 поинтс. Місячна оплата не включає кошти оплат за податки й страхування дому; коли включити суму податків і страхування, місячна оплата буде вища. Мортгедж можуть отримати тільки члени кредитівки, що живуть у визначених географічних місцевостях. Умови щодо процентної ставки і вимог можуть змінюватися без попередження. Вимагається оцінка фінансової спроможності і підтвердження кваліфікації. За докладною інформацією телефонуйте на безкоштовний номер 1.888.222.8571.

Марія Срібна

КИЇВ. – Національний музей історії України в Києві має найбільшу фондову колекцію від найдавніших часів до сьогодення, яка налічує понад 800 тис. експонатів. В музеї зберігаються поштові марки-наліпки українців в США 1950-1970 років, які передали колишній провідник ОУН і УПА Василь Кук та голова Всеукраїнського братства ОУН і УПА Михайло Зеленчук.

Також музейна колекція має матеріали Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ), який вперше проходив 12-19 листопада 1967 року. Представники українських громад Америки, Європи та Австралії об'єдналися з метою допомоги українському народові у боротьбі за волю і державну незалежність та для координації діяльності української спільноти за кордоном.

Також СКВУ організував акції на захист політичних в'язнів в СРСР, тісно співпрацював з українськими дисидентами, інформував світ про Голодомор 1932-1933 років.

Багато зусиль до створення СКВУ доклав останній Президент УНР в екзилі (1989-1992) Микола Плав'юк, який також очолював Конгрес протягом 1978-1981 років. У фондовій колекції музею знаходяться особисті речі та документи М. Плав'юка.

Після відновлення Незалежності України 24 серпня 1991 року Надзвичайна сесія Української Народної Ради схвалила постанови, про передання 24 серпня 1992 року грамоти, заяви, президентської печатки та прапора УНР першому Президентові України Леонідові Кравчукові, який згодом передав всі ці речі до Національного музею історії України.

Саме завдяки Л. Кравчукові музей має змогу відтворити в експозиції деякі важливі події в житті української діаспори та України. Зокрема, у 1991 році під час візиту його до Канади, українці подарували величезний український прапор з нагоди проголошення Акту незалежності України. Зараз прапор експонується в музеї.

Особливо активізувалася діяльність українців в Америці під час російсько-української війни 2014-2016 років. Музей має матеріали про акції протестів, віча, маніфестації, які впливають на формування думки громадськості країн Заходу про ситуацію в Україні. Основні напрями співпраці української діаспори з офіційними установами США та Канади відповідають внутрішнім і зовнішнім інтересам української держави. Українці значно збагачують українську присутність у світі, а також надають допомогу історичній батьківщині.

UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERSITY COMPREHENSIVE CAMPAIGN

**BENEFIT EVENTS
TO SUPPORT UCU**

**БЛАГОДІЙНІ БЕНКЕТИ
НА ПІДТРИМКУ УКУ**

**A NEW GENERATION for A NEW UKRAINE!
НОВЕ ПОКОЛІННЯ для НОВОЇ УКРАЇНИ!**

The Ukrainian Catholic University is in **the final phase of its Comprehensive Campaign** to support the building of a modern campus and the establishment of new academic programs. **To date, 95% of our goal has been reached – Help us to go over the top!**

**OCT 23
LOS ANGELES**

Ukrainian Cultural Center

**OCT 29
PHILADELPHIA**

Simeone Automotive Museum

**OCT 30
CHICAGO**

Ritz-Carlton Hotel

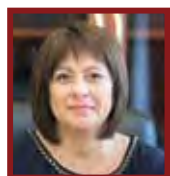

**NOV 6
NEW YORK**

The St. Regis

*New Venue
for 2016*

Invited Speakers*

Natalie Jaresko
Ukraine's Minister of
Finance (2014-2016)

Bishop Borys Gudziak
President, Ukrainian
Catholic University

Serhiy Fomenko
Renowned
Ukrainian singer

* Speakers and Stars will not appear in all cities. Additional Speakers and Stars to be announced.

**FOR MORE INFORMATION,
call the Ukrainian Catholic Education Foundation 1 (800) 599-3671 or visit us at www.ucef.org**

Що українцям...

(Закінчення зі стор. 1)

медійних ресурсів. Потрібні лобісти, народні кореспонденти, ретранслятори українських інтересів. Звичайно, для створення потужної інформаційної мережі потрібні або шалені гроші, або величезний ентузіазм. Враховуючи, що на сьогоднішній день діяспора задіяна в житті України надзвичайно активно – не тільки „до глибини серця, але й до глибини власної кишені“, то можна сміло вважати, що ентузіазму декількох мільйонів діяспоран вистачить, щоб перекрити нестачу фінансів.

На жаль, не бачимо практичного об'єднання зусиль задля створення єдиної української інформаційної системи „Україна-діаспора-світ“, котра могла б реально працювати як надійний та ефективний механізм донесення інформації про Україну. Сьогодні кожний засіб масової інформації кожної діяспори покищо працює лише в межах країни проживання, основний його зміст обмежується питаннями мови і культури, а прямиї дієвий зв'язок „діаспора-Україна“ існує здебільшого на рівні особистих зв'язків. Тому українці в Україні не дуже розуміють, чим живе українська діяспора, а закордонні українці отримують далеко не повну інформацію про реальне життя України.

Створення єдиного всесвітнього українського інформаційного простору, викликане внутрішніми політичними сварками та посиленням антиукраїнської пропаганди ззовні, пониженням образу України в світі, з площини побажань сьогодні переходить в площину нагальної потреби, бо на кону без перебільшення – майбутнє нації.

У лютому цього року в Харкові, з підтримкою Міжнародного Вишеградського Фонду, був проведений семінар „Інформаційна безпека як частина національної безпеки у Східній Європі“. Його учасники – експерти, науковці та представники відповідних державних структур з України, Польщі, Чехії, Словаччини, Угорщини, Бельгії зійшлися на тому, що необхідність протидії сучасним викликам в інформаційній сфері не можна розглядати як проблему виключно України, і що

потрібно об'єднувати зусилля європейських країн у справі спільного інформаційного захисту. Якщо про це домовляються країни, то чому не можемо ми, українці, домовитися про те ж саме між собою?

Повертаючись у 2012 рік

Варто почати, мабуть, з реанімації раніше започаткованих проєктів. Один з них – ініціатива сумської громадської організації „Сумщина-Світ“ щодо утворення єдиної мережі діяспорних медіа на базі єдиної міжнародної україномовної веб-сторінки, очолюваної спільною редакцією з числа авторитетних журналістів України і діяспори. Початком цієї роботи мала стати конференція 2012 року „Українські засоби масової інформації за кордоном: історія, сьогодні, перспективи“, участь у якій підтвердили 13 україномовних діяспорних видань з Польщі, Італії, Чехії, Словаччини, Канади, Греції, Росії, Молдови, Казахстану, Румунії та Німеччини, а долучитися до неї в режимі он-лайн або Скайп підтвердили україномовні видання у США, Великій Британії, Естонії, Угорщині, Іспанії, Португалії, Бразилії. На заваді заходу стало тоді невиконання Міністерством культури України обіцянки виділити фонди на авіорејси і залізничні квитки учасникам конференції.

Усвідомлюючи, що проблему вже не можна відкладати у довгу шухляду, три з потенційних учасників конференції погодилися приїхати до Сум за свій рахунок. Це – Ярослав Присташ (газета і веб-сторінка українців у Польщі „Наше слово“), Тарас Чернега (газета українців в Казахстані „Українські новини“) і Василь Коломацький (веб-сторінка „Кобза“) з Канади.

Така зустріч відбулася при сприянні Української Всесвітньої Координаційної Ради у листопаді 2012 року, а її підсумком стало спільне „Звернення“ чотирьох журналістів до головних редакторів засобів масової інформації української діяспори. У 2013 році ця четвірка ентузіастів намагалася довести свої пропозиції до ширших кіл діяспори на Світовому Конгресі Українців у Львові.

Ідея цього проєкту жива і зараз. Він не потребує значних фінансових вкладень. Єдине, що потріб-

но – команда „молодих та енергійних“, координація дій з відповідними державними інстанціями, постійні зв'язки з журналістами діяспори, інформація від них для наповнення веб-сторінки. Організаційні питання, обрання редколегії, врешті-решт, можна вирішити у режимі онлайн-конференції та електронної пошти.

Незважаючи на те, що в діалозі поміж Україною та Європейським Союзом відбувся суттєвий прогрес, все ж таки загалом Україна сприймається в Європі як „країна третього світу“. Тому часто можна зіштовхнутися з небажанням західних країн працювати з українським бізнесом. Тим часом рушієм плідних економічних стосунків поміж Україною та Євросоюзом мав би стати передусім малий та середній бізнес. Тим більше, що Україні є що запропонувати іншим країнам, навіть найвиштовхнутішим з них.

В Україні створюються високотехнологічні продукти, цілі заводи виробляють продукцію виключно для ринків ЄС та Північної Америки.

То яким же ж чином переконати пересічного європейського бізнесмена, що і в пляні бізнесу Україна – це Європа? В цій проблемі нам би могли допомогти, як то кажуть, „свої люди“. Свої – це може бути як діяспора, так і зацікавлені підприємці, котрі знають специфіку ведення бізнесу з Україною. Існує багато прикладів, зокрема одним з найкращих є потужний інвестиційний фонд України „Horizon Capital“, керівниками котрого є етнічні українці, які вже декілька поколінь живуть в Канаді та США.

Доповнення будь-якого діяспорного медійного проєкту комерційними пропозиціями дало б шанс просунути на новий рівень. Тому що окрім політичного, громадського чи культурного лобі, економічне лобіювання та просування України за кордоном є запорукою всезагальної перемоги на усіх фронтах. Тільки економічно потужні країни здатні не боятися зовнішніх і внутрішніх загроз.

Молодь – головна рушійна сила

Молодь діяспори сьогодні є дуже активною, і останні події в Україні залишають неора-

не поле для самореалізації молоді людини. Хочеш – допомагай АТО, хочеш – роби бізнес, хочеш – будь волонтером (напрямків безліч, як воєнних так і мирних). Соціальна, спортивна, гуманітарна, культурна і всі інші сфери потребують рук і фахівців. При тому, що після Революції Гідності стало значно менше перешкод з боку держави, а навіть іноди спостерігається певне сприяння. Залишилося спробувати об'єднати молодіжні зусилля, навчити молодь працювати в правильному напрямку, щоб не розтрачувати ентузіазм та енергію молоді людини на вітер.

Гарним прикладом, знов-таки з діяспорного середовища, є фонд Богдана Гаврилишина, котрий вже декілька років поспіль здійснює проєкт „Молодь змінить Україну“. Фонд сприяє навчанню та перейманню досвіду ініціативних груп молодих українців в успішних країнах ЄС, програма реально дає свої результати, адже серед випускників програми з 2012 року вже є активні громадські і політичні діячі, котрі знають, що робити.

Подібні програми і вишколи можна робити для будь-яких сфер, зокрема і для інформаційної. Наприклад, можна організувати вишкіл для майбутніх діяспорних журналістів, керівників прес-центрів в різних країнах світу з залученням провідних медійних фахівців з України та діяспори. Цільовою аудиторією в подібному заході буде, здебільшого, молода діяспора, майбутні журналісти та медійщики, котрим буде цікаво спробувати реалізувати свій потенціал в діяспорних та українських медіа.

Україна у вирішенні своїх проблем має розраховувати, передусім, сама на себе. А діяспора – це частина України за кордоном, котра може сприяти скорішій адаптації держави до нових реалій, бути лобістом для розвитку всіх сфер державного життя. Об'єднуючи потенціали України і закордонного українства, можна створити потужне українське лобі, зміцнити позиції на медіа-фронтах, стати конкурентоспроможними і, головне – усвідомити, що ніхто за нас цього не зробить. Тільки ми самі.

Вітри змін...

(Закінчення зі стор. 1)

саме Туреччина зменшувала градус напруги в Європі, зобов'язавшись надати на своїй території притулок для сотень тисяч сирійських біженців. Й тут, 16 липня, – дивна-предивна „спроба“ державного перевороту. Така дивна, що багато хто назвав її імітацією, вигідною передусім для Президента Туреччини Реджепа Ердогана. Бо виникла ідеальна ситуація для його пляну підкорити державу власній одноосібній диктатурі і повернути її до ісламських традицій.

Почалися масові арешти, звільнено з посад понад 100 тис. чиновників різних рівнів і в різних сферах. На застерезення ЄС, що насильства без судів і слідств суперечать європейським принципам і віддаляють Туреччину від вступу в ЄС, Р. Ердоган відповів, що він виконує „волю народу“. І на тлі цієї „воли народу“ пішов на зближення з Володимиром Путіним.

Коментар тут тільки такий: два чоботи – пара. Два режими з однако-

вою метою – узурпувати економічну і політичну владу. А назовні – гасла єдності з народом. У своїй „особливій цивілізації“ В. Путін розбудив давньоординський інстинкт завоювання, а турків не менш фальшивий Р. Ердоган „рятує“ від європейської ліберальної демократії, яка, на жаль, справді виявляється нездатною узгодити тенденцію об'єднання з тенденцією до національного самозбереження.

Добре відомо, що іслам як релігія радикалізувався і врешті став загрозою для світу з тієї причини, що в країнах Близького Сходу є державною релігією. В цьому його сила, а ще більше – слабкість і вразливість. За умови вільної внутрішньої критичної думки іслам неминує змінитися б і втратить би ворожість до світу. Та для диктаторів такі зміни – небажані. Вони їх унеможливають. Саме тому Р. Ердоган так зятого домагається, щоб США видали Туреччині на розправу видатного мусульманського мислителя Фетгуллаха Гюлена, діяльність котрого спрямована на відверте з'ясування перешкод, які іслам кидає сьогодні під ноги світові і самому собі. Про

шляхетну місію Ф. Гюлена свідчать ці три його тези, оприлюднені паризькою газетою „Монд“:

„Ми, як мусульмани, повинні відмовитися від теорій змови, які заважають нам зустрітися віч-на-віч з нашими проблемами і зайнятися самокритикою. Чи не створили наші приховані схильності до деспотії, фізичне насильство в суспільстві, нехтування молоддю і недоліки в освіті середовище для того, щоб групи з тоталітарною свідомістю могли вербувати собі прихильників? Чи не створили ми ґрунт для того, щоб люди, які залишилися в порожнечі, зневірилися і почали шукати альтернативу внаслідок нашої нездатності заповнити основні права і свободи людини, верховенство права і плюралістичне мислення?“

З великим сумом спостерігаю, як після недавніх подій окремими людьми знову на порядок денний виноситься теза про зіткнення цивілізацій. Не знаю, чи висувалася ця теза його авторами як бажане бачення майбутнього. Абсолютно точно, що зараз відродження подібної риторики допомагає терористичним мережам вербувати нових членів. Я

б хотів чітко і ясно висловити таку думку: ми є свідками – зіткнення цивілізацій, а скоріше – зіткнення людської цивілізації і варварства.

Наш обов'язок, як мусульман, бути частиною вирішення проблеми, не дивлячись на наші образи. Якщо ми бажаємо захистити права і громадянські свободи мусульман по всьому світу, а також внести свій внесок в те, щоб люди всіх віросповідань жили в мирі і спокої, ми повинні брати участь у викоріненні тероризму у всіх його політичних, економічних, соціальних і релігійних аспектах. Ми можемо боротися з насильством і тероризмом, що зрощує їх тоталітарними ідеологіями, подаючи добродішний приклад як добропорядних громадян, відкидаючи і маргіналізуючи радикальні інтерпретації релігійних джерел, пильно не даючи їм можливості заволодіти умами молодих людей, а також починаючи прищеплювати демократичні цінності зі школи“.

Отже, зовсім не обов'язково вважати, що зміни в людському світі несуть з собою одну лише тривогу. Ні, надію – також.

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Найбільший прапор був у Смілі

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – 23 серпня, коли Україна відзначала День державного прапора, у Смілі пронесли прапор довжиною 110 метрів.

Поява такого прапора викликала піднесення у місті. Люди вигукували: „Слава Україні!“, „Героям слава!“

Найбільший державний прапор України був у Смілі. (Фото: Олександр Вівчарик)

Лодія представляла Україну

Сергій Горлицвіт

ОДЕСА. – 1,100 вітрильників з 200 країн світу на початку липня брали участь у фестивалі вітрильних суден „Brest-2016“, який раз на чотири роки проводиться у французькому місті Бресті. З Одеси дісталася на свято слов'янська лодія XI ст. „Анна Ярославна“, копію якої спорудила команда доктора історичних наук Ігоря Мельника.

Капітан судна Сергій Рябоконт розповів, що човен везли сухоходом на причепі, долаючи численні перепони. У Бресті його урочисто спустили на воду. Два дні одесити демонстрували на фестивалі своє творіння.

Увінчав фестиваль 40-мильний перехід усієї флотилії із Бресту в інший французький порт – Дуарнене, де лодія „Анна Ярославна“ брала участь у морському фестивалі.

Лодія „Анна Ярославна“ прибула до французького міста Брест.

„Антистрес“ створено для водіїв

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ, Кіровоградська область. – Ще у 2012 році керівник центру „Альтернатива“ Петро Дедушев виготовив перший в Україні невеличкий прилад – „Антистрес“, який через кермо і руки водія авта зчитує мікроелектронну інформацію про стан його енергополя і це демонструє. На екрані пульсує червона лямпочка, супроводжувана звуковим сигналом. Ізовні теж є червона лямпочка – сигнал іншим учасникам руху.

Система працює автоматично: якщо водій спокійний – прилад вимкнений, коли сила енергетичного поля зростає, прилад вмикається і далі живиться від енергополя водія, розряджаючи його, зменшуючи напругу. Цей прилад може врятувати не одне людське життя.

„Антистресом“ зацікавилася Державна автоінспекція України. Розпочались експерименти у науководослідному інституті Міністерства внутрішніх справ. Але реформи, які розпочались в правоохоронній системі, відклали запровадження винаходу на невизначений термін.

Посол Франції співала гімн України

РІВНЕ. – Посол Франції в Україні Ізабель Дюмон 20 липня завітала в організацію „Французький альянс“, де на бандурі виконала „Мельодію“ Мирослава Скорика, а також на майстерклясі розучила гімн України. 12 травня вона на віолончелі зіграла з харківською оркестрою кілька творів Луї-Гектора Берліоза. (Фото: Євген Цимбалюк)

З Волині приїхали у степи

Тетяна Будар

СОКОЛІВСЬКЕ, Кіровоградська область. – 2 липня у селі відбувся II етнофольклорний фестиваль „Батьків хутір“, який зібрав 60 професійних та аматорських народних колективів – шанувальників української пісні з різних областей України.

Гості свята відвідали ярмарок,

виставку декоративно-ужиткового мистецтва, придбали прикраси ручної роботи, вишиванки, глиняний посуд з народним розписом.

На запрошення засновників фестивалю Тетяни й Едуарда Дикаренків у фестивалі взяв участь і народний аматорський театр пісні „Золота Липа“ Березанського районного будинку культури (керівник Богдан Баран).

Театр пісні „Золота Липа“ виступає на фестивалі „Батьків хутір“. (Фото: Олександра Ковтун)

Козаки зорганізували кінний похід

Євген Цимбалюк

Козачка Олена Яворська міцно тримає січовий прапор. (Фото: Євген Цимбалюк)

РІВНЕ. – Товариство „Рівненська Січ Війська Запорізького“ з нагоди 365-річчя битви під Берестечком організувало кінний похід до місця історичної події. Почався він у Рівному біля пам'ятника гетьманові України Богданові Хмельницькому, а завершився табуруванням на теренах славних „Козацьких могил“ у селі Пляшеві Радивилівського району.

У поході взяли участь 20 козаків та козачок в українському вбранні, при козацькій амуніції, з національними атрибутами. Була й козацька гармата, яка салютувала в честь славних нащадків, які в давнину на полі Берестецької битви захищали рідний край.

СПОРТ

Змагалися найсильніші люди України

Олександр Вівчарик

КРАСЕНІВКА, Черкаська область. – 20 серпня у селі відбулося Всеукраїнське свято богатирської сили пам'яті видатного борця Івана Піддубного. Почесний голова організації комітету свята, голова Незалежного об'єднання сільськогосподарських підприємств Чорнобаївського району Петро Душейко подарував Красенівському музеєві 16-кілограмову чавунну палицю – копію тієї, яку мав звичай носити з собою І. Піддубний.

Почесними гостями свята були відомі українські борці, зокрема олімпійський чемпіон з греко-римської боротьби 1960 року Іван Богдан. Абсолютний чемпіон турніру пам'яті І. Піддубного Євген Савета запалив вогонь змагань.

На свято приїхав срібний переможець цьогорічних Олімпійських ігор Сергій Куліш. Його в Красенів-

ку запросив віце-президент Національного олімпійського комітету України Микола Томенко. У програмі були показові виступи майстрів бойових мистецтв, фотоконкурс на найкращу вишиванку, виступи танцюристів, виставка-продаж виробів декоративно-прикладного мистецтва та виробів із хліба, спортивні змагання.

В турнірі з греко-римської боротьби у різних вагових категоріях переможцями стали Є. Савета, Микола Кучмій. Рекорд з підняття 32-кілограмової гири встановив Микола Ткачук – уродженець Буковини, триразовий чемпіон світу з гирьового спорту. З нагоди 145-річчя від дня народження І. Піддубного він сподівався в Красенівці підняти гиру 145 разів, але дійшов до 172 разів.

Серед найцікавіших змагань став турнір „Найсильніша людина свята”. Його переможцем визнано Романа Науменка з Красенівки.

Турнір „Найсильніша людина свята”. (Фото: Олександр Вівчарик)

Україні потрібна...

(Закінчення зі стор. 3)

Завдяки переговорам з представниками Конгресу США і вашінгтонськими експертами ми отримали від них обіцянку продовжити і посилити надання військової допомоги Україні.

4. Я отримую все більше листів і повідомлень від мешканців Донбасу та інших регіонів східної України із закликами дати рішучішу відсіч агресії терористів і окупантів.

5. За останні три роки ми настільки зміцнили нашу авіацію, що будь-якого агресора, який спробує атакувати територію України, буде знищено.

6. Провести прес-конференцію в Києві з участю замаскованих „партизанів” з „Національного фронту визволення Кубані”, який – після невдачі під час Російської революції

– вимагає воз'єднання цього регіону з матінкою-Україною. „Національний фронт визволення Кубані” вимагає провести референдум щодо майбутнього статусу регіону на зразок того, який відбувся в Криму у березні 2014 року. Мешканці Кубані мають вибрати між тим, аби отримати автономію в складі Росії чи воз'єднатися з Україною.

7. Україна відіграла ключову роль в радянському військово-індустріальному комплексі, і, як ми знаємо, один із наших колишніх президентів був директором найбільшого у світі заводу з виготовлення ядерних ракет-носіїв. Зараз ми знаходимося на останньому етапі побудови нових балістичних ракет середньої дальності з радіусом дії більше 800 кілометрів, які ми використовуватимемо виключно в захисних цілях.

8. Звернення України до Міжнародного кримінального суду щодо

злочинів Росії і підтримуваних нею терористів уже було розглянуто, і остаточний вирок, який невдовзі оголосять, буде розгромним для Кремля.

9. У зверненні України до Міжнародного арбітражного суду з приводу завданих Росією збитків на мільярди доларів унаслідок захоплення державної і приватної власності в Криму також скоро винесуть вирок, і він не сподобається Москві.

Як головнокомандувач П. Порошенко програв три битви – під Іловайськом, Донецьким летовищем і Дебальцевим – що призвело до величезних людських втрат. Якби не допомога добровольців, патріотів, націоналістів і волонтерів, Україна могла стати жертвою путінських плянів зі створення „Новоросії” у 2014 році. З того часу П. Порошенко сів за стіл переговорів з російським агресором, аби домовитися про мир

із терористами, яких він фінансово і військово підтримує. П. Порошенко не намагався ввести до переговорів США чи Великобританію – підписантів Будапештського меморандуму.

Навіть більш важливо, що у П. Порошенка немає ідей чи стратегій і тому він постійно реагує на розмови і дії П. Путіна, підписуючи „Мінськ-1” і „Мінськ-2” та згоджуючись грати за правилами Москви. Саме тому необхідно радикально переглянути українську тактику в цьому питанні та розробити політику стратегічної невизначеності. Україна – постраждала сторона конфлікту – вже давно мала б змусити В. Путіна і Росію вгадувати свої наміри.

„Газета по-українськи”, 28 серпня

Тарас Кузьо – науковий співробітник Канадського інституту українських студій.

Яким буде...

(Закінчення зі стор. 2)

зі свого боку, готові в цьому взяти участь. Звільнене місце у Раді безпеки ООН було б справедливо передати Німеччині, – гість вклонився в напрямі дами.

На деякий час у приміщенні запанувала тиша.

– Пропозиції китайської сторони, безсумнівно, цікаві, – промовив нарешті темношкірий пан, – проте їх належить всебічно обдумати.

– Думайте, панове, думайте, – кивнув гість. – Піднебесна чекала на відновлення історичної справедливості віками і може почекає ще... якийсь час.

Якщо ця розмова ще не відбулася насправді, то вона, з тими чи

іншими варіаціями, майже напевне відбудеться в недалекому майбутньому. Не збираюся давати жодних порад, як уникнути такого сценарію (підказка – „ще тісніше згуртуватися навколо Вождя” не допоможе). Росія свій вибір зробила ще до нападу на Україну. Цей вибір вона зробила ще за Олександра Невського і з тих пір регулярно підтверджувала, а нинішня вакханалія осата-

нілого кремлівського режиму – це закономірна апоптоза.

Нью-Йорк

(Переклад з російської мови: редакція „Свободи”)

Юрій Нестеренко – російський вчений-кібернетик і поет, в 2010 році емігрував до США, мешкає в Нью-Йорку.

РІДНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ при УККА,
МОРРИС КАВНТИ, Н. Дж.

проголошує

ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ
для учнів

10 вересня 2016 року, о год. 9:00 ранку
Сходина родичів о год. 9:45 ранку

Ukrainian American Cultural Center
60-C N. Jefferson Road, Whippany, NJ 07881

Просимо реєструвати ваших дітей на: www.ridnashkolawhippany.com
По дальші інформації просимо писати на: ridnashkolamc@gmail.com

Аня Тершаковець Томко - Голова Батьківського Комітету

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

240 West 35th Street, 2nd Floor, Manhattan, NY 10001
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 646-766-0302

Info@sai.nyc • www.sai.nyc
SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

Вісті Фундації ім. Івана Багряного Вересень 2016 року, ч. 192

Провели екскурсію „Стежинами Івана Багряного“

Валерія Бакуліна

2016 рік для Охтирки – рік Івана Багряного. 2 жовтня письменникові виповнилося б 110 років. І за програмою вшанування активісти міста проводять різноманітні культурно-просвітницькі акції. Таким чином народилася ідея відвідати Скельку. Наш маршрут склався так: Охтирка-Лутище-Куземин-Скелька.

Вирушили люди різного віку, від 10 до 60 років, в основному досвідчені туристи, які об'їздили Україну вздовж і поперек, знають Карпати, побували у всіх величних храмах та монастирях, бачили дивовижні палаци гетьманські, царські та королівські, обстежували глибокі ущелини, печери, гірські річки, гарячі фонтани і відкривали для себе найкращі морські подорожі. Дехто був не тільки в Україні. І ось ми вирішили пройтись по місцях, відомих з дитинства.

Нашу екскурсію назвали „Стежинами Багряного“. І почали з краєзнавчого музею в Охтирці.

Науковий співробітник музею Юрій Берест зробив оглядову екскурсію, нагадав про нашу історію. Зокрема, про козацьку її сторінку. Ми роздивились куточок І. Багряного, де під склом зберігаються деякі речі письменника та політичного діяча і книга „Скелька“ видана в Харкові, в „Книгоспілці“, у 1930 році.

Навпроти музею – Народний дім, де в 1942-1943 роках І. Багряний працював декоратором. А за музеєм – друкарня, в якій у 1929 була видана „Ave Maria“. По суті. І. Багряний є батьком українського „самвидаву“. І на завершення екскурсії в Охтирці поїхали до його дому. „Будинок, де народився і жив великий син українського народу – письменник Іван Багряний (1906-1963 рр.)“ – написано на меморіальній дошці, встановленій на будинку. Саме в цьому будинку у 1928 році І. Багряний і написав

свою знамениту „Скельку“. Було йому тоді лишень 22 роки. А в 26 років (у 1932 році) його вперше арештували, як політв'язня, саме за „Скельку“. Радянська влада вирішила, що українцям не слід багато знати про свою історію, і таких, як І. Багряний треба знищувати. Про радянську тюрму можна дізнатись, прочитавши „Сад Гетсиманський“, про місто – „Марусю Богуславку“.

А ми ідемо далі, в Лутище. Шкільний історичний музей в Лутищах – це справжнє відкриття, варте уваги. Музей розміщений у кабінеті історії, в школі, яка раніше була маєтком панів Виноградових. Екскурсію провів директор школи Володимир Серпівський. В школі щойно закінчили ремонт, підлога свіжопофарбована і ми заходимо в школу босоніж, занурюємося в історію рідного краю. Комини в історичному музеї – ліпнина, білі кахлі, позолота – колись вони прикрашали покої польського пана Федора Райковича, потім – російського Захарія Виноградова. А поряд справжня амфора, в якій греки чи скити перевозили зерно і вино по нашій Ворсклі! На околицях села знайдено багато старожитностей. І вони зберігаються в цьому музеї.

Колекцію почав збирати колишній директор школи Іван Волков разом зі своїми учнями. Шкільний кабінет раніше слугував домашнім театром. З театру нічого не знайдено (покищо), а от старовинний уклад українців зібраний у сільській хаті – піч, рогачі, горщики, мотовило, ліжко, скриня і дитина-лялька в люльці. Наслухавшись цікавинок, виходимо у шкільний двір. Тут затишно. Багато дерев, які ростуть з панських часів, бузкова алея і старезний клен, багато фруктових дерев. Маєток, а неподалік пам'ятний знак на могилі Захарія Виноградова (1831-1897). Надгробок знайшли, коли мешканці села розбили сарай. І встановили біля маєтку.

Місто Охтирка у 1880 році. (Фото: офіційна сторінка міської ради)

Куземин. Спочатку зупиняємось біля валу Куземинського городища, північної частини Більського городища. Тут ще й досі знаходять речі, поховані скитами. Проїжджаючи повз Куземин побачили, що з'явився пам'ятний знак козакам Куземинської сотні.

Замкова гора, володіння куземинської княгині, музей старожитностей, гребля. Що вибрати для ознайомлення цього разу? Вибрали Замкову гору. Треба піднятися на вершину. І ми, не звертаючи уваги на сонце, яке нещадно пече зверху і гарячий білий пісок низу, чіпляємось за руки-гілки дерев, кущів і трав (природа допомагає!), долаємо перегороду, врешті-решт виповзаємо на гору. А там свіжий вітер хвилює трав'яне різнокольорове море із материнки, звіробію, деревію і ще багатьох лікарських рослин. Ми стоїмо на вершині Замкової гори, де колись височіла Куземинська Покрова і вдивляємось у безмежний простір, який розкинувся під нами. Води древньої Ворскли спокійно плінуть, як і плинули тисячоліття тому.

Наш провідник наповнює наші враження історичними фактами і народними легендами, і ми заряджаємось найсильнішою енергетикою нашої землі. Колись тут було Дике поле, потім різні держави зводили свої укріплення, тут був кордон, тут історія пов'язана із Литовським князівством, із Річчю Посполитою, Російською імперією. Тут жили і господарювали скити, тут пройшли вікінги, печеніги, сармати, татари, потім оселились і жили вільні козаки.

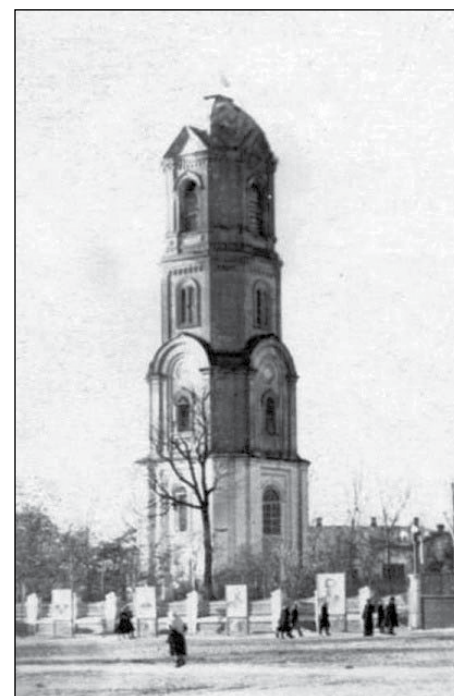
Від Куземина до Скельки тричотири кілометри навпростець. А ми об'їжджаємо польовою дорогою, блукаємо вулицею, де більшість ста-

рих хат – майже невидимі, облепені, захаращені і втаємничені. Деінде збереглися чепурні подвір'я дачників і вже з'явилася цивілізована хатина. Нарешті піщаний кряж і під горою Ворскла. Золотий пісок, не скаламучена вода, столітні дерева купають свої віти у Ворсклі. Лірика, романтика, історія. І знову долаємо круті схили, чіпляємось за гілки, коріння, кущі. Провідник переказує місцеві легенди, а туристи уважно слухають про монахів, скитів, козаків.

Виснажені та щасливі, під'їжджаємо до Охтирки. Я запитую у кожного, що найбільше сподобалось? Дітям – річка і пісок на Скельській горі, на Замковій горі – найяскравіше і найсильніше враження. А головна думка: „Скільки тут живу, і ніколи не думав, що поряд така краса!“.

Водяний млин в Охтирці на річці Ворскла. (Фото 1919 року)

Зруйновний собор у роки більшовицького режиму.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви такі особи :

550 дол. – **анонімний жертводавець** (з них 250 дол. для газети „Літературна Україна“, 150 дол. для Києво-Могилянської Академії, 100 дол. на конкурс української мови та 50 дол. для журналу „Бористен“).

Для потреб воїнів в пам'ять Стефанії Станішевської, яка помер-

ла 18 липня 2016 року, склали пожертви: родина **Миласі Король** –100 дол. та по 50 дол. **Сітлана і Боголюб Свириденки** та **Наталя і Михайло Дарик-Свириденки**. 50 дол. – **Оля і Василь Карпенки** в пам'ять Анни Йови (30 дол. для сиротинця в Дніпрі та 20 дол. для передплати журналу „Бористен“ особі в Україні).

Управа Фундації щиро дякує

всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам та пресі України, воякам та їх родинам, які зазнали поранення від російських терористів та на виготовлення погруддя й встановлення пам'ятника в Охтирці Іванові Багряному до 110- річчя з дня народження.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

**Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967**

Сторінку редагує Олексій Коновал

НОВИНИ З „ОСТРОЗЬКОЇ АКАДЕМІЇ“

Академію поповнили майже 600 студентів

Олексій Костюченко

ОСТРОГ, Рівненська область. – У Національному університеті „Острозька академія“ 1 вересня відбулася урочиста церемонія посвяти першокурсників у спудеї. Спудеї і професорсько-викладацький склад у вишиванках спільно виконали державний гімн України.

Цьогоріч студентами стали майже 600 юнаків і дівчат з різних куточків України.

У святі традиційно взяли участь театралізовані герої: засновники Острозької академії — князь Василь-Костянтин Острозький та княжна Гальшка Острозька, видатні діячі Острозького освітньо-культурного осередку

— Іван Федорович та Герасим Смотрицький. Першокурсники дали обіцянку спудея Острозької академії, а також отримали у подарунок Біблію.

Також професорсько-викладацький склад академії поповнили три доктори і вісім кандидатів наук.

„Ми набрали на 25 відс. більше студентів, ніж у попередні роки. У нас навчаються найкращі студенти, які у майбутньому стануть провідниками української нації“, – зазначив ректор університету, проф. Ігор Пасічник.

Першокурсників привітали директор Інституту літератури ім. Тараса Шевченка Національної Академії Наук України Микола

Жулинський, поет Іван Драч, академік Роман Васишин, народний депутат Юрій Вознюк та посадник Острога Олександр Шикер.

Церемонія завершилася урочистим введенням першокурсників до храму науки – Національного університету „Острозька академія“.

У перший день першокурсники слухали лекції М. Жулинського, І. Драча та директора інформаційного центру Європейського Союзу в Острозькій академії Максима Карповця.

Також вони побували на відкритті художньої виставки „Острозькі пленери“ та вітальному концерті, який підготували для першокурсників студенти академії.

Церемонія посвяти першокурсників у спудеї. (Фото: Євген Мальчик)

Першокурсники дають обіцянку спудея Острозької академії. (Фото: Євген Мальчик)

Важливі зміни у Кліфтоні!

Банківські справи по-новому!

Кредитівка 'Самопоміч' (Н.Дж.) у Кліфтоні

- змінює свою назву на NOVA UA 19-го вересня

- запускає нову сторінку www.novafcu.com 19-го вересня

- починає реконструкцію головного офісу 26-го вересня

Від 26-го вересня головний офіс буде розташований за

адресою 387 Valley Road, Clifton, NJ 07013

1-888-226-5853

Make Us Your Credit Union!

Наша Кредитівка - Ваш Найкращий Вибір!

Construction of our Principal Office at 851 Allwood Rd., Clifton, will begin September 26.

Beginning September 26, we will serve you at
387 Valley Rd., Clifton, or online at www.novafcu.com.

Botany Village - Branch Office:
237 Dayton Ave. • Clifton
973-772-0620

Both offices will be closed on Saturday, September 24.

Like us on Facebook at www.facebook.com/NOVAFCU

ПОДОРОЖІ

Панорамний вигляд міста Миколаїв, Львівської області. (Фото: карпати.інфо)

МАЛЕНЬКЕ, АЛЕ ЦІКАВЕ МІСТО МИКОЛАЇВ НАД ДНІСТРОМ

Олександр Гаврош

15-тисячне місто Миколаїв, хоча й лежить від Львова за 40 кілометрів, але для пересічного українця губиться в тіні іншого Миколаєва – обласного центру на півдні України.

І хоча Миколаїв галицький лежить біля траси Київ-Чоп і заїхати в нього не складає жодного трудно, для більшості подорожувальників він асоціювався з місцевим цементним заводом, чиї високі труби пихтіли в небо густим білим димом, змушуючи автотранспорт додавати швидкості, аби чимдуж проїхати це рукотворне екологічне лихо.

Однак, нині завод, що входив до десятки найбільших виробників цементу в неозорому СРСР, трубами не димить, бо вже давно дише на ладан, конаючи в останніх конвульсіях чужоземних власників. І в Миколаєві можна спокійно відчиняти вікна, не стираючи через кілька годин густий шар сірої пилюки з внутрішнього підвіконня. Місто пережило індустріальну добу своєї історії і нині шукає нову нішу для себе.

Уже саме розташування Миколаєва є неабияким його козирем. До Львова маршрутка вас доведе за пів години. Часто з Львівського середмістя ви швидше доберетесь сюди, ніж до околиць міста над Левом. Саме місто дуже компактне – кілька кілометрів у діаметрі, розташоване надзвичайно мальовничо в улоговині поміж високих пагорбів, які захищають його не тільки від непогоди, але й від шуму і загазованості траси Київ-Чоп, що стелиться одразу за горами. Ліс, озера, Дністер, скелясті кряжі – все це тішить око зачудованого туриста, який забрів у цю непримітне ззовні маленьке містечко.

Тим паче, що Миколаєву і самому є чим похвалитися. Адже він був заснований ще у 1570 році королівським указом саме як місто вільне, що житиме за Магдебурзьким правом. Тобто, матиме самоуправу і не платитиме податки поміщикам. Заснував місто нащадок сілезьких лицарів Микола Тарло, який мешкав у сусідньому селі Дроговижі. А оскільки був другом дитинства польського короля Сигізмунда Августа та його секретарем, то виклопотав у нього право на заснування нового містечка на перетині шляху з Перемишля в Галич, де би був щотижневий базар і двічі на рік ярмарок. На жаль, засновник не побачив самого міста, бо помер вже через рік після підписання королівського указу, однак його ім'я було

увіковічене в назві містечка. Так і народився Миколаїв над Дністром значно раніше за підросійський Миколаїв над Бугом.

Особливістю міста було те, що в ньому завжди переважали українці. Це теж доволі унікальне явище для міської Галичини, особливо ривинної її частини. Вже через кілька десятиріч років після заснування у містечку був польський костел і чотири православні церкви. Засновники міста у своїх привілеях вписали заборону для поселення юдеїв. Тож аж до 1870 року в Миколаєві не було єврейських крамарів та лихварів, які вже тоді тримали в чіпких руках чи не всю Галичину.

Але новітній час руйнував давні середньовічні грамоти і закони, встановлюючи єдине правове поле по всій державі, тож і в Миколаєві потягнулося єврейство. Першого єврейського поселенця миколаївці не пускали до міста три дні, поки той під охороною жандармів не здійснив своє конституційне право. А через кілька десятиріч увесь центр був уже в руках єврейських торговців. На центральній вулиці і площі Ринок залишилося хіба кілька будинків українців та поляків.

Обличчя міста виразно змінилося після Другої світової війни: місцевих євреїв німці вивезли до Янівського табору у Львові, а поляки повтікали до Польщі, маючи моторошний досвід радянського життя у 1939-1941 роках. Миколаїв знову став виразно українським, хоча українська більшість тут була завжди, попри польський характер місцевого панства.

Цікаво, що корінні миколаївці себе називали „копачами“. Ця історична самоназва пов'язана з тим, що протягом століть місто славалося своїм гончарством. Глину копали просто тут, на місці, гончарський цех був чи не найпотужнішим у місті, а вироби місцевих майстрів продавалися по всій Галичині і навіть в Угорщині.

Ще одним промисловим профілем Миколаєва був камінь. В околицях цього містечка у селі Демня і досі працює кам'яний кар'єр, з якого поставлені тесані надгробки по всій околиці. Тож не дивина, що це місто багате саме на скульпторів, а не, наприклад, на письменників, адже камінь і глина годував миколаївців протягом віків.

До речі, і найдавнішим артефактом міста є саме „Фігура“ – кам'яний надгробок на одному з пагорбів біля колишньої дороги на Прикарпаття. Під пам'ятником спочиває варшавський лицар Адам Рзевський, що впав жертвою поє-

динку у 1599 році. Витесав колону з пам'ятним написом скульптор Севастьян Чешек, який відомий в українському мистецтві за статую князя Костянтина Острозького, що прикрашала поховання українського магната і мецената в Успенському соборі Києво-Печерської Лаври. С. Чешек тримав у Миколаєві майстерню, і започаткував скульптурну традицію у маленькому, але гонорованому місті.

З того часу Миколаїв з околицями прославився ще кількома відомими іменами. Тут народилися Петро Красовський (зачинатель ренесансного стилю в українській архітектурі), Володимир Сколоздр, автор пам'ятника Василю Стефаникові у Львові, Михайло Дзіндра, котрий у Вишинках має меморіальний музей.

Завершують цю галерею славет-

них вже наші сучасники, зокрема, Андрій Величко, який не зраджує рідного міста і виставив просто на своєму обійсті бюсти двох видатних синів міста над Дністром – батька і сина Устияновичів. Старший, священик, став четвертим з „Руської Трійці“, автором пісні „Верховино, світку ти наш“, а молодший – відомим живописцем, що розмалював понад півсотні храмів, а головний Миколаївській церкві подарував настінні розписи, в тому числі і знаменитого „Мойсея“.

Нині Миколаїв повертається до своїх традицій: вже третій рік стараннями громади тут проходить симпозиум скульпторів, і місто щороку прикрашається десятком цікавих скульптур із місцево-

(Закінчення на стор. 18)

**UKRAINIAN SPORTS HALL OF FAME
INAUGURAL INDUCTION BANQUET**
and
**GRAND OPENING
OF THE
UKRAINIAN SPORTS MUSEUM.**

SATURDAY, SEPTEMBER 17, 2016, at 6:30 PM

**Ukrainian American Cultural Center
60 N. Jefferson Rd., Whippany, N.J.**

Event details include museum blessing, ribbon-cutting, silent auction, surprises, banquet with Hall of Fame induction ceremony.

Master of Ceremonies: Ihor Stelmach (Sports correspondent for The Ukrainian Weekly)

Keynote Address: Ken Daneyko (ex-New Jersey Devils defenseman and a 3-time Stanley Cup champion, current MSG television analyst)

Attending guests include:

Alina Milevska - Ukrainian and European Figure Skating Champion
Matt Loughlin - WFAN Sports Radio and MSG Announcer
Dmytro Palamarchuk - Ukrainian and European Figure Skating Champion and Olympic Coach
Vitaliy Danylchenko - Ukrainian and European Figure Skating Champion

For tickets, table reservations and sponsorship details please contact
Ukrainian Sports Museum and Hall of Fame
UKRSPORTHOF@gmail.com • 973 919 1322 • 973 989 5800.

Tickets – \$75.00 per person, payable to USMHOF .
Tickets will NOT be sold at the door

Send payment to: Ukrainian Sports Museum
60C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981

More information will be available at:
<http://www.ukrainiansportshalloffameandmuseum.com/hall-of-fame.html>

Українка пенсійного віку пошукує працю з проживанням по догляду старшої особи. Має досвід, права водія та підставове знання англійської мови.

Тел.: 201-618-1251

Автотранспортна компанія шукає досвідчених CDL далекомагістральних водіїв і власників вантажівок. Пропонуємо нове обладнання і добру зарплату. Можливість стати власником вантажівки.

Тел.: (732) 779-2272

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

Продається книжка про УПА "On Attack and in Retreat" Максима Скорупського англійською мовою. Ціна 30 дол. Замовляти 1-732-563-2263

MAIN OFFICE
215 SECOND AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10003
Tel.: (212) 533-2980 • Fax: (212) 995-5204 • Toll Free: (866) 859-5848
Mailing Address: P.O. BOX 160 COOPER STATION, NEW YORK, N.Y. 10276

The following members should contact Ukrainian National Federal Credit Union by October 15, 2016 to claim their account and avoid having their funds submitted to the State Office of Unclaimed Funds:

SVCPA PROPERTIES, LLC
BRACERO, EDDIE
BRACERO, IRYNA
BRUSS, JOHN P.
CALZER DEVELOPMENTT CORP.
CORNISH, SOPHIA
CORNISH, JOSEPH
EXTREME SUPPORT, INC.
FOLK MEDICINE COMPANY
HALAWAJ ESTATE
HERMITAGE WOOD PRODUCTS, INC.
KNAPIK, DARIUS P.
LUTSIV, ROMAN
MARTY CONSTRUCTION
MASTALERZ, BEATA M.
MEDER, IRIDE L.
PRETKO, ANDRE
PRIYMAK, BOHDANA
SHEREMETEVA, LUBOV

BRANCH OFFICES

35 MAIN ST., SO. BOUND BROOK, N.J. 08880 • Tel.: (732) 469-9085 • Fax: (732) 469-9165
Mailing Address: P.O. BOX 375, SO. BOUND BROOK, N.J. 08880
615 AMBOY AVENUE, PERTH AMBOY, N.J. 08861 • Tel.: (732) 802-0480 • Fax: (732) 802-0484
1678 EAST 17TH ST., BROOKLYN, N.Y. 11229 • Tel.: (718) 376-5057 • Fax: (718) 376-5070 • Toll Free: (866) 857-2464

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
- Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктивні пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога **вміст пакунка:**

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саламі - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

Маленьке, але цікаве...

(Закінчення зі стор. 17)

го каменю. Недарма ж тут збудували не тільки цементний завод, але ще й кілька будівельних. Адже тут є все необхідне для будівництва: пісок, камінь, глина, виготовляли цеглу, цемент, залізобетонні конструкції. Не дивно, що 15-тисячний Миколаїв на душу населення, певно, має найбільше двоповерхових особняків на всій Галичині. Таке враження, що не побудуватися серед цього моря будівельних матеріалів було просто неможливо. Піском, що сіється з довколишніх пагорбів, засипані вулиці, як на морському узбережжі.

Будівельний розвиток почався ще в радянські часи, коли можна було вигідно „домовитися“ у часи розпаду (чи „розквіту“) соціалізму. З вершини, на якій миколаївці поставили капличку у вигляді велетенської писанки, видно оце андерсенівське, наче іграшкове дво-триповерхове містечко, що стелиться під ногами, де-не-де помережане банями п'ятьох величавих храмів.

Ще однією родзинкою Миколаєва є його мешканці, точніше – їхній гонор королівського міста. Саме „копачі“ наполягли на тому, аби залізницю проклали не через місто, а трохи збоку – за кілька кілометрів, аби панство доїжджало до вагона на кареті. Тепер „вдячні“ нащадки мусять через прабатьків тягати валізи на своїх плечах.

Не будучи ніколи підневільними, миколаївці і нині творять вельми активну і діяльну громаду. Окрім щорічного симпозиюму скульпторів, тут є ще й своя „Книжкова толока“, єдиний, окрім Львівського форуму видавців, книжковий ярмарок-фестиваль на Львівщині. Його добрий дух, Любов Хомчак, не тільки утримує три книгарні (у Миколаєві, Стрию та Львові) але й фонтанує різноманітними ідеями, стараючись пропихати культуру, де тільки може.

Тож Миколаїв не тільки теше камінь, буде кам'яниці, але й читає. У 15-тисячному місті побував чи не весь цвіт сучасної української літератури. На зустрічі з письменниками під час „Книжкової толоки“ приходить повна зала Будинку культури, збудованого в помпезному стилі сталінського ампіру.

Ще одним свідченням на користь Миколаєва є те, що знаменитий меценат, польський граф Станіслав Скарбек, який подарував Львову перший театр, був похований саме в околиці цього містечка, у родовій усипальниці. Граф, який був відомий своїм невгамовним характером, придбавши тутешні землі, вирішив збудувати тут величавий сиротинець на кілька сотень осіб. Адже мати графа загинула при пологах, а батько помер, коли хлопчиків було чотири роки. Тож від малих років С. Скарбек ріс круглою сиротою. Вочевидь, ця незагойна рана і змусила графа збудувати на Галичині сиріт-

ський заклад, подібних якому було лише кілька у всій Польщі.

Свої маєтки вмираючий граф заповів фундації свого імені з наказом звести біля Миколаєва цілий палац, де мали виховуватися сироти від семи років і до повноліття, та здобувати не тільки чудову освіту, але й фах, який би їх годував все життя. Сиротинець запустили аж через 30 років по смерті С. Скарбика, у 1875 році, але й нині він вражає своїми масштабами і, без сумніву, є найфундаментальнішою будовою в Миколаєві.

Щоправда, у 1939 році радянська влада розмістила у ньому кавалерійський полк, згодом німці утримували тут полонених, далі совети вже тримали тут полонених німців, які будували цементний завод, а в 1965 році тут відкриває психіатричну лікарню на півтори тисячі пацієнтів, чим шляхетну справу С. Скарбека – допомогти дітям-сиротам стати на ноги – остаточно сплюжили.

Останки графа родичі вивезли до Польщі, а родинна гробниця завадилася кілька років тому. До сказаного треба додати чудовий парк з озерами, серед якого знаходиться друга психіатрична лікарня Львівщини після знаменитої Кульпарківської у Львові, та виправна колонія, що розміщена поруч і грозиться на подорожнього колючим дротом та вишками з озброєними охоронцями.

Усе це надає Миколаєву ще й пікантної гостроти, так необхідної для сучасного белетриста. Однак, свого Юрка Винничука чи Мирослава Дочинця Миколаїв поки що не народив, хоча тут проживала й соратниця Івана Франка Ульяна Кравченко чи поетеса Оксана Сенатович. Зате місто може похвалитися прекрасними дослідниками. Зокрема, й нашими сучасниками – Шевченківським лавреатом Ярославом Гнатевим та доктором історичних наук Леонтієм Войтовичем, що так любовно описали історію понад 400-літнього містечка, якій можуть позаздрити чимало обласних центрів.

Миколаївці виживають завдяки вдалому розташуванню: на роботу їздять до Львова чи Стрия, бо ж місто якраз посередині. Суттєво виручила тутешніх мешканців Італія, де чимало жінок заробляють євро для своїх родин. Чоловіки ходять на заробітки до Польщі, Чехії, Росії. Хтось живе з дрібного бізнесу в місті та околицях, хтось зайнятий у бюджетній сфері. Миколаїв дружно молиться у старих та нових церквах чотирьох конфесій, традиційно нарікаючи на політиків та сподіваючись виключно на свої мозолясті руки.

446-літня історія навчила це королівське місто над Дністром, яке жило з каменю і глини, вічній істині: Бог допомагає тільки тому, хто допомагає собі сам.

Миколаїв-Ужгород

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

Ділимося сумною вісткою,
що 28 серпня 2016 року у Вінніпегу
відійшов у вічність наш найдорожчий
Муж, Батько, Дідусь і Брат

СВ. П.
д-р Ярослав Барвінський

лікар-кардіолог, хірург і професор
Серцево-Судинної і Торакальної хірургії в Манітобському університеті
та Директор

Провінційної програми Серцевої хірургії Провінції Манітоби.
нар. 15 жовтня 1926 року в с. Тустоголови,
Зборівського району, Тернопільської області в Україні.
Покійний був активним членом і щедрим жертводавцем
Української організованої спільноти Канади, США й України.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – Марія
діти – Лариса, Ігор (Джейн), Марта (Марк) та Христина (Джейсон)
внуки – Наталка, Матей, Микола, Алексі, Яким
сестра – Евстахія і швагер Дмитро та їхні діти Богдар і Людслава

Порядок похоронних відправ:

Панахида відбулася в четвер, 1 вересня, в год. 7:00 годині вечора
в Українській католицькій катедрі св. Володимира і Ольги
(115 McGregor Street, Winnipeg)

Похоронна св. Літургія відбулася у п'ятницю, 2 вересня, в 11:00
годині ранку в Українській католицькій катедрі св. Володимира й
Ольги

Тлінні останки Покійного поховані на українському цвинтарі Усіх
Святих у Вінніпегу. Тризна (Поминки) відбулась після похорону в
домі Барвінських (225 Handsart Boulevard, Winnipeg)

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів родина Покійного просить складати пожертви на
фонд військових шпиталів в Україні через Українську Канадську
Фундацію ім. Шевченка

Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko,
202-952 Main St. Winnipeg, MB R2W 3P4)

З Божої волі, 16 серпня 2016 року на 96-му році життя
відійшла у вічність наша найдорожча
Мама, Бабця і Прабабця

СВ. П.
Анна Качарай

народжена 21 вересня 1919 року
в селі Вербиця на Львівщині.

Парастас відбувся 22 серпня 2016 року в похоронному
заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

Похоронні відправи відбулися 23 серпня 2016 року
в Українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку,
а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

У глибокому смутку залишилися:

дочка – Марійка Гернандез з чоловіком Michael
син – Стефан з дружиною Святославою
внуки – д-р Адріана Malone з чоловіком Harold
– Наталія Kirkman з чоловіком Barry
правнучки – Александра і Григорій Malone
та ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна їй пам'ять!

Хто бажає вшанувати пам'ять Покійної може скласти пожертву на
благодійний фонд призначений для підтримки дітей-сиріт та дітей з
малозабезпечених сімей на підготовчих курсах „Острозької Акаде-
мії”. Пожертви просимо посилати на:

The Ukrainian National Foundation, Inc., FBO Ostroh Academy,
2200 Rt 10, PO Box 280, Parsippany, NJ 07054

В П'ЯТНАДЦЯТУ НЕВИМОВНО
БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність
нашого невіджалуваного
БАТЬКА і ДІДУСЯ,
що припадає на 16 серпня 2016 р.

І У ДЕВ'ЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ
відходу у вічність
нашої невіджалуваної
МАМИ і БАБЦІ,
що припадає на 29 вересня 2016 р.

СВ. П.

проф. д-ра Петра і Олени-Лесі Ґой

будуть відправлені

**ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ
В УКРАЇНСЬКИХ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИХ ЦЕРКВАХ**

в Америці:

• у церкві св. Юра в Нью-Йорку, 17 вересня 2016 р. о год. 6:00 веч.

в Україні:

• у Львові в соборі св. Юра;
• в Отинії у церкві св. Михаїла.

Про молитви за спокій душі наших незабутніх БАТЬКА і МАМИ
просять засмучені діти: доня МАРУСЯ і син ЮРІЙ.

„Все що мали, віддали
Для одної ідеї,
І горіли, і ясніли
І трудилися для неї”

Іван Франко

„Я на гору круту крем'яную
Буду камінь важкий підіймать,
І несучи вагу ту тяжкую,
Буду пісню веселу співать!”

Леся Українка

Ділимося сумною вісткою, що 1 вересня 2016 року,
відійшла у вічність наша найдорожча
Мама, Бабця, Прабабця і Тета

СВ. П.
Катерина (Юринець) Вус

народжена 21 серпня 1919 року
в селі Кишевичі, Львівської обл. в Україні.
донька покійних Дмитра і Марії (Савицької) Юринець
дружина покійного Івана Вуса

Похоронні відправи відбудуться 9 вересня 2016 року о 9-ій годині
ранку в Українській католицькій церкві св. Йосафата, 1861 Kenmore
Ave., Bethlehem, PA, а відтак на цвинтарі св. Івана Хрестителя
в Northampton, PA.

У глибокому смутку залишилися:

донька – Марійка з чоловіком Володимиром Плахтою
сини – Юрій з дружиною Вірджинією Вус
Іван з дружиною Моурін Вус
внуки – Синтія (Павло), Дон, Христофор (Іванка),
Дженіфер (Вільям), Еммалі (Джейсон) і Катерина
правнуки – Брук, Ноа, Холлі, Сідней, Юлія, Богдан і Самуїл
племінник – Іван Юринець
ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Родина щуро дякує за молитви і вислови співчуття.

Вічна їй пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

First time home buyer?

Qualify for a mortgage with

10% down

NO PMI

3.60%* APR

25 year fixed

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

**10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.06 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Yield.*